

சுவாமி விவேகானந்தரின் வாழ்க்கை வரலாறு
மற்றும் மணிமொழிகள்
விவேகானந்தர் யார் ?

அப்போதைய வங்காளத்திலே பழமை மிகுந்த
கூடத்திய குடும்பத்திலே விசுவநாதருக்கும்,
புவனேசுவரிக்கும் மகனாகப் பிறந்த நரேந்திரர்
ஒரு ஞானக் குழந்தை எனப் பிறர் கருதும்
விதத்தில் வித்தியாசமாக வளர்ந்தார்.

அனைத்து உயிர்களிடத்தும் இறைவன் குடி
கொண்டிருக்கிறார் என்று ஆன்மீகத்
தத்துவார்த்தம் கூறுவார்களல்லவா, அந்தத்
தத்துவத்தை வாழ்வின் அடிப்படையாக
கொண்டிருந்தாரோ என்னவோ நரேந்திரரின்
இளம் பருவத் தோழர்களாகத் திகழ்ந்தவை ஒரு
பசு, ஆடு, குரங்கு, மயில், புறம், இரண்டு மூன்று
சீமைப் பெருச்சாளிகள் ஆகிய உயிரினங்களே *
நரேந்திரர் என்றைக்குமே அதிகாரம் செய்யும்
தலைவனாகவே இருக்க விரும்பினார். தம்மை
ஒரு குதிரை வண்டிக்காரனாகக் கற்பனை
செய்துகொண்டு கற்பனைச் சாட்டையைச்
சொடுக்கி வீசி கற்பனைக் குதிரைகளை
விரட்டுவார். அவருக்குப் பிடித்தமான
விளையாட்டு ராஜம் - மந்திரி விளையாட்டுதான்.
விளையாடும்போது இவர் எப்போதுமே

ராஜாவாகத் தான் இருப்பார். சக தோழர்கள் அனைவருமே எப்போதும் மந்திரிகள்தான். நரேந்திரருக்கு பிரமிப்பூட்டும் வகையில் நினைவாற்றல் அமைந்திருந்தது. விளையாட்டப் பிள்ளையாக இருந்த காலத்தில் சமஸ்கிருத மொழியில் புலமை பெற்றிருந்த உறவினரான முதியவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் மடியில் அமர்ந்தவாறே மற்றவர்களிடம் அவர் உரையாடிக் கொண்டிருக்கும் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன் படுத்திக் கேள்வி ஞானமாகவே சமஸ்கிருத மொழி இலக்கணத்தை மனப்பாடம் செய்துவிட்டார்.

பள்ளியில் வகுப்பறையில் மட்டுமே ஆசிரியர் போதிப்பதைக் கவனிப்பார். வீட்டில் பாட புத்தகங்களைப் புரட்டிக்கூட பார்க்கமாட்டார். தேர்வுக் காலத்தில் தேர்வுக்கென தனியாகப் படிக்கும் வழக்கம் அவரிடம் இல்லை. ஆனால் தேர்வு முடிவு வெளிவந்த பிறகு அவர் முதல் மாணவனாகத் தேறியிருப்பது தெரியும்.

நரேந்திரர் எஃப்.ஏ. (கு.அ.) வகுப்பு படிக்கும் போது இந்திய வரலாறு அவருக்குப் பாடமாக இருந்தது. வகுப்புப் பாட நூல் என்ற எல்லையைக் கடந்து பாரத தேசத்தைப் பற்றிச் சரியாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற ஆர்வத்துடன்

அதை மிகவும் அக்கறையுடன் படித்தார். அத்துடன் ஆங்கில மொழியில் எழுதப்பட்டிருந்த தர்க்க சாஸ்திர நூல்கள் அனைத்தையும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகப் படித்தார். பி..ஏ. (B.A.) வகுப்பு படிக்கும் போது இங்கிலாந்து நாட்டு வரலாற்றையும், மற்ற மேலைநாட்ட வரலாறுகளையும் படிக்கும் வாய்ப்பு அவருக்குக் கிட்டியது. வெறும் பள்ளிப் பாட நூல்கள் என்றில்லாமல் உலக நாடுகள், உலக மக்களின் வாழ்க்கை ஆகியவை பற்றிய தகவல்களைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவலுடன் ஆர்வத்தடன் அந்த நூல்களைப் பயின்றார். இவ்வாறு பள்ளிப் படிப்பு காலத்திலேயே உலக நாடுகள் - மக்கள் பற்றி சரியாகத் தெரிந்து வைத்திருந்த காரணத்தால்தான் பிற்காலத்தில் அவர் ஆன்மீக வழியில் இறங்கிச் செயல்பட்டபோது தேச பக்தியும், தெய்வ பக்தியும் அவரது லட்சிய நோக்குடன் இணைந்து நின்றன. தாய்நாடு அடிமைப்பட்டு கிடந்தாலும் அன்னியர்களால் பல வகையிலும் சுரண்டப்பட்டு வறுமையுற்றுக் கிடந்தாலும் ஆன்மீக வல்லமையில் பாரதத்துக்கு இணையாக உலக நாடுகள் எதுவுமே இல்லை என்பதை அவர் உணர்ந்தார். பின்னாளில் பாரத தேசத்தின்

ஆன்மீக வளத்தை உலகறியச் செய்து பாரதத்தை தலைநிமிரச் செய்த அரும் சாதனை பள்ளிக் கல்வி காலத்தில் அவர் பெற்ற உலகியல் அறிவுதான் அடிப்படையாக இருந்து உதவியது என்று கூறவேண்டும்.

மனவலிமைக்கு உடல் திண்மையும், உடல் உறுதியும் அவசியம் என்பதை நரேந்திரர் உணர்ந்திருந்தார். அதனால் தீவிரமாக உடற்பயிற்சியை இளமைப் பருவத்தில் முக்கியமான கடமையெனக் கைக்கொண்டிருந்தார். சிலம்பம், வாள் பயிற்சி, மல்யுத்தம் ஆகிய போர்க் கலைகளில் அவர் நல்ல பயற்சியும். தேர்ச்சியும் பெற்றிருந்தார். கடவுளுடன் பேசுவது முடியுமா ?

நரேந்திரன் என்ற அந்த இளைஞன் நாத்திகன் அல்ல. தெய்வ பக்தியுள்ளவன். ஆழ்ந்த ஆன்மீக உணர்வு கொண்டவன். ஆன்மீக சாத்திரங்களைக் கற்றார்ந்தவன். யோகப் பயிற்சி, தியானம் என நாள் முழுவதும் அதே சிந்தனையில் - செயலில் ஈடுபட்டு வருபவன்.

ஓரு நாள் மின்னல் வெட்டியது போல அவன் மனத்தில் திடீரென ஐய வினாவென்று எழுந்தது. நறவளி போல சுழன்றடித்தது. கடவுள் இருக்கிறார் என்பது உண்மையானால் கடவுளைச்

சந்தித்து உரையாடியவர்கள் யாராவது

இருக்கிறார்களா ?

இந்த வினாவுக்கு விடை காணும் முயற்சியில் தீவிரமாக ஈடுபட்டதன் விளைவாகவே எதிர் காலத்தில் இந்து தர்மத்தின் சிறப்பை உலக சமுதாயத்தின் முன்னிலையில் உயர்த்திப் பிடித்து பாரதத்தின் சிறப்பை உலகமெங்கும் பேரொளியாகப் பரவச் செய்தார்.

அந்த இளைஞர்தான் பிற்காலத்தில் சுவாமி விவேகானந்தர் என்று பாரத சமுதாயத்தக்கு அறிமுகமானவர். சுவாமி விவேகந்தரைப் பற்றி கேள்விப் பட்டிருக்கும் அளவுக்கு நம்மில் பலர் அவரைப் பற்றி முழுமையாகத் தெரிந்து வைத்திருக்கவில்லை.

விவேகானந்தர் என்பவர் யார் ? என்ன

சாதனைக்காக அவர் போற்றப்படுகிறார் ? இந்த

வினாக்களுக்கு இதோ பொருத்தமான விடை.

சுவாமி விவேகானந்தர் இந்து தர்மத்தையும்,

இந்தியாவையும் காப்பாற்றியவர். ஆவர்

இல்லாவிடில் நம் மதம் மறைந்து

போயிருக்கலாம். இந்திய நாட்டின் விடுதலையும்

கிடைக்காமல் போயிருக்கலாம். அதனால்

பூரணமாக அவருக்கு நாம் கடமைப்

பட்டுள்ளோம். அவருடைய திட நம்பிக்கை, வீரம்,

ஞானம் ஆகியவை நம்மை என்றும்
ஊக்குவிக்கட்டம். அதன் வாயிலாக
அவரிடமிருந்து பெற்ற பொக்கிஷங்களைப்
போற்றிப் பாதுகாக்கலாம்.

தகுதியுள்ள இந்த விளக்கத்தை நமக்கு
அளித்தவர் மூதறிஞர் ராஜஹஜர் அவர்கள். அருள்
இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரைத் தமது ஆன்மீகக்
குருதேவராக சுவாமி விவேகானந்தர் வரித்துக்
கொண்டார் என்பது பெரிய விஷயமல்ல.

பகவான் இராமகிருஷ்ணரின் அருள்
உபதேசங்களைக் கேட்டோ, அல்லது அவருடைய
சித்து விளையாடல்களை அறிந்தோ பக்திப்
பரவசமாகி விவேகானந்தர் இராமகிருஷ்ணரைச்
சரணடைந்திருந்தால் அது அவ்வளவு சிறப்பானது
என்று கருத முடியாது.

பகவான் இராமகிருஷ்ணரின்
அருள்மொழிகளையும், அற்புத சாதனைகளையும்
அறிந்து அவரால் ஈர்க்கப்பட்டவர்கள் பல்லாயிரம்
பேர் இருப்பர். அந்த பக்த கோடிகளில் சுவாமி
விவேகானந்தரும் ஒருவர் என்று சொன்னால்
அது எந்த வகையிலும் அவரைப்
பெருமைப்படுத்துவதாக ஆகாது. சுவாமி
விவேகானந்தர் பகவான் இராமகிருஷ்ணரைச்

சரணடைய வைத்த அந்த நிகழ்ச்சி பெரு வியப்பை அளிக்க கூடியதாகும். தொடகத்தில் நாம் கூறியது போன்று இறை நமம்பிக்கையும, ஆழ்ந்த ஆன்மீக உணர்வும கொண்ட வராகத்தான் நரேந்திரர் திகழ்ந்தார். ஆனால் அவர் சிந்தையில் இறைவன் தொடர்பாக ஓர் ஐய வினா பெரும் நறவளியாகச் சுழன்றடித்துக் கொண்டிருந்தது. இது குறித்து முன்னரே சொல்லிருக்கிறேம். கடவுள் என்று ஒருவர் இருக்கிறார் என்பது உண்மையானால் கடவுளை நேரடியாகத் தரிசனம் செய்த மகான்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா ? அவருடன் நேருக்கு நேர் உரையாடியவர் உண்டா ? அல்லது கடவுளைச் சந்தித்து உரையாடவது சாத்தியமாகக் கூடியதா ? இந்த வினாக்களுக்கு விடை காண சுவாமி விவேகானந்தர் பட்ட பாடு கொஞ்சமில்லை. இந்த நாட்களில் மகான்கள், மகரிஷிகள் போன்று மக்களின் மத்திலே பெரும் செல்வாக்குடன் திகழ்ந்த ஆன்மீகப் பெரியோர் பலர் இருந்தனர். விவேகானந்தர் அவர்களுையெல்லாம் அணுகித் தமது சிந்தைக்குள் குமுறிக் கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்த ஐய வினாக்களை அவர்களிடம் எழுப்பி ஐயந்தீர்க்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார்.

அவருடைய வினாக்களைச் செவிமடுத்த மகான்கள் எனப்பட்டவர்களில் சிலர் குழப்பமடைந்தனர். சிலர் மிரட்சியடைந்து அவரிடமிருந்து விலக முயன்றனர். சிலர் அசட்டுப் புன்னகை செய்து மழுப்பினார். ஆனால் விவேகானந்தரின் ஐய வினாவுக்கு யாராலும் விடையளிக்க முடியவில்லை..

அந்தச் சமயத்தில் பகவான் இராமகிருஷ்ணரின் ஆன்மீகச் கருத்துக்களும், சாதனைகளும் வங்காள மெங்கும் பரவிக்கொண்டிருந்தன. திரளான மக்கள் அவருடைய தரிசனத்துக்காக அன்றாடம் சென்று வந்தனர்.

பகவான் இராமகிருஷ்ணரைச் சந்தித்தால் தமது ஐயத்திற்கு ஒரு வேளை விடை கிடைக்கக் கூடும் என்று நரேந்திரருக்குத் தோன்றியது. ஒரு நாள் பகவான் இராமகிருஷ்ணரைச் சென்று சந்தித்தார்.

அந்தச் சந்திப்புதான் அப்போது நரேந்திரனாக இருந்த விவேகானந்தரிடம் புரட்சிகரமான மாற்றத்தைத் தோற்றுவித்தது. அதுபற்றி பின்னால் விரிவாகப் பார்க்க இருக்கிறோம். ஆன்மீகத்தில் ஆர்வமும் எழுச்சியும்

இதுவரை நரேந்திரரின் இளம் பருவ வாழ்க்கைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்ட தகவல்கள் பொதுவாக நுண்ணறிவும், உணர்ச்சி வேகமும் கொண்ட எல்லா இளைஞர்களின் பொதுவான நிலைதான். இதன் பிறகு நரேந்திரரின் இளம் பருவ வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிதான் நரேந்திரரின் எதிர்கால வாழ்க்கையின் முன்னோட்டம் எனலாம்.

கருவிலேயே திருவுறுதல் என்பார்களே அந்த மாதிரி ஆன்மீக உணர்வு நரேந்திரருடைய இரத்தத்திலேயே கலந்திருந்தது போலும். நினைத்த நேரத்தில் மனத்தை ஒருமுகப்படத்தும் பேராற்றல் இளமையிலேயே அவரிடம் அமைந்திருந்தது. எவ்வளவு திரளான கூட்டமாக இருந்தாலும் திடீரென அவர் தன்னை மறந்த லயம் தன்னில் ஆழ்ந்து விடுவார். பெயர் சொல்லி அழைத்தாலும் அவர் செவியில் விழுவதில்லை. அவரைப் பிடித்து உலுக்கினால்கூட அசைவற்று அமர்ந்திருப்பார். தியானம் செய்வது அவருடைய உணர்வோடு ஒட்டிய ஒன்றாக இருந்தது. யார் உந்துதலும் இல்லாமல் அதிகாலையிலேயே விழித்தேழ்ந்து நீராடி, உதயநரியனை நோக்கி அமர்ந்து தியானம்

செய்யத் தொடங்கிவிடுவார். சூல சமயம் தியானம் மணிக்கணக்கில கூட நீடிப்பதுண்டு. முதலில் இது ஒரு குழந்தை விளையாட்டு என எண்ணிய பெற்றோர் நரேந்திரன் நினைத்த நேரமெல்லாம் தியானத்தில் அமர்ந்துவிடுவது கண்டு குழப்பமும், திகைப்பும் அடைந்தனர். நாளடைவில் நிலைமை சரியாகிவிடும் என்று மனதைத் தேற்றிக் கொண்டனர். வீட்டிற்கு அருகாமையில் பழங்காலக் கோயில் ஒன்று இருந்தது. கவனிப்பின்றி கிடந்த அந்த கோயில் சிறுவர்கள் விளையாடும் இடமாக ஆகியிருந்தது. நரேந்திரரும் அவரது நண்பர்களும் வாய்ப்பு கிடைக்கும் போதெல்லாம் அங்கே சென்று விளையாடுவது வழக்கம். சிறுவர் நரேந்திரர் ஒரு நாள் விளையாடும் நோக்கத்தில் கோயில் பக்கம் வந்தார். நண்பர்கள் கூட்டம் இன்னும் வந்த சேரவில்லை. நரேந்திரர் கோயிலுக்குள் நுழைந்து கதவை மூடித் தாளிட்டுக் கொண்டார். சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு நண்பர்கள் கூட்டம் வந்து சேர்ந்தது. நண்பர்கள் நரேந்திரரைத் தேடினர். அவரைக் காண முடியவில்லை. நரேந்திரரின் வீட்டுக்குச் சென்று பெற்றோரிடம் விசாரித்தனர். நரேந்திரர் நண்பர்களுடன்

விளையாடிக் கொண்டிருப்பார் என்று
எண்ணியிருந்த பெற்றோர் நண்பர்களே வந்து
மகனை விசாரித்தது கவலையை அளித்தது.
நண்பர்களுடன் சேர்ந்து நரேந்திரரைக்
தேடினார்கள். நரேந்திரர் இருக்குமிடத்தைக்
கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

சிறுவர்களில் ஒருவன் ஓடிவந்து கோயிலின்
கதவு உட்புறம் தாளிடப்பட்டிருக்கும் செய்தியைச்
சொன்னான். எல்லோரும் கோயிலை
முற்றுகையிட்டுக் கதவைத் தட்டினர் கதவு
திறக்கப்படவில்லை. கோயிலுக்குள்ளிருந்து
பதிலும் கிடைக்கவில்லை.

கோயிலின் கதவை உடைத்து எல்லோரும்
உள்ளே சென்றனர். அங்கே நரேந்திரர் ஆழ்ந்த
தியானத்தில் மெய்மறந்த நிலையில்
அமர்ந்திருந்தார். தியானத்தைக் கலைத்து
அவரை எழுப்புவதற்கு பெரும்பாடு
படவேண்டியிருந்தது.

இனம்புரியாத பரவசநிலைக்கு நரேந்திரர்
அடிக்கடி ஆளாகிவிடுவது வழக்கமாக இருந்தது.
இத்தகைய தெய்வீக பரவச நிலைக்கு

உள்ளாவதை பல தடவை அவரே

உணர்ந்திருந்தார்.

இரவில் நரேந்திரர் உறங்கத் தொடங்கிய சற்று

நேரத்தக்கெல்லாம் கனவா, நனவா என

நிர்ணயிக்க இயலாத நிலையில் சில

அனுபவங்களுக்கு இலக்கானார்.

உறக்கத்தின்போது அவருடைய

புருவங்களுக்கிடையே ஓர் ஒளிப்பந்து வந்து

அதில் தாம் கரைந்து போனதுபோல

உணர்ந்ததாக அவரே கூறியிருக்கிறார். அவர்

இவ்வாறு பரவச நிலையடைந்த நிகழ்ச்சிகள்

எத்தனையோ உண்டு.

நரேந்திரர் இளைஞராக - சுதந்திரமாக

சிந்திப்பவராக தம்முடைய அறிவை வளர்த்துக்

கொள்ளும் நிலையில் இருந்தபோது ஏராளமான

நுட்பங்களை கற்று உணரம் முயற்சியில்

ஈடுபட்டார்.

மேலைநாட்டுச் சிந்தனையாளர்களின் தத்துவ

நுட்பங்களை விரும்பிப் படித்தார். நவீன

அறிவியலின் முறைகளையும் ஆழ்ந்து கற்றார்.

பொதுவாக மேலைநாட்டு அறிவியலும்,

தத்துவங்களும் அவர் மனதை வெகுவாக

கவர்ந்தாலும் அவை அடிமற்ற வெறும் உலகியல்

கண்ணோட்டத்துடன் அமைந்திருப்பதாக

அவருக்குத் தோன்றியது. அத்துடன்
 அதுநாள்வரை தான் கொண்டிருந்த ஆன்மீகக்
 கருத்தகள் தொடர்பாகவும் பலவிதமான
 சிந்தனைப் போராட்டங்கள் அவர் மனத்திலே
 எழுந்தன. பொதுவாக ஆன்மீக-கடவுள் போன்ற
 விஷயங்களில் தெளர்வில்லாமல் இருப்பதாக
 அவருக்குத் தோன்றியது.

அந்தக் காலகட்டத்தில் கல்கத்தாவில் பிரம்ம
 சமாஜம் என்று புரட்சிகரமான ஆன்மீக இயக்கம்
 தோன்றி மக்களிடம் சிறப்பாக படித்த
 இளைஞர்களை மத்தியில் பெரும்
 செல்வாக்குடன் வளரத் தொடங்கியிருந்தது.
 இந்து சமயத்தின் மூட நம்பிக்கைகளையும்
 அறிவுக்கு ஒத்துவராத கடவுள்
 கொள்கைகளையும் ஒதுக்கிவிட்டு
 கிறிஸ்தவர்களின் இறைபக்தி அடிப்படையில்
 கடவுள் வழிபாடும், மேலைநாட்டினர் கையாளும்
 முற்போக்கு சமுதாய அடிப்படையையும்
 சமுதாய நோக்கையும் பிரம்ம சமாஜம்
 குறிக்கோளாகக் கொண்டு இயங்கியது.
 பகுத்தறிவுக்கு ஒத்து வருகிற பிரம்ம
 சமாஜர்களின் கருத்துக்களால் நரேந்திரர்
 ஈர்க்கப்பட்டார். இந்து சமயம் கூறுகின்ற கடவுள்
 கொள்கையை - குறிப்பாக பல உருவ கடவுள்

வழிபாட்டை வெளிப்படையாகவே எதிர்த்தும் பேசத் தலைப்பட்டார். என்றாலும் மேலைநாட்டு ஆன்மீக தத்துவங்களும், சமுதாய அமைப்பும் முறையும் முழுமை பெற்றவை என்று அவரால் கருத முடியவில்லை. இந்து சமயம் - கடவுள் கொள்கை தொடர்பாக படிந்து கிடக்கும் தூசுக்களையும் அழுக்கையும் துடைத்தெறிந்து பரிசுத்தப் படுத்தி விட்டால் இந்து சமயமே சிறப்பாகச் காட்சி தரும் என்ற எண்ணமும் அவர் உள்ளத்தின் ஆழத்தில் நிழலாடியது.

ஒரு புரட்சிகரமான சோதனையைக் கையாண்டு பார்த்துவிட்டு அந்தச் சோதனையின் முடிவை வைத்து தமது ஆன்மீகக் கருத்துக்களுக்கு உருவம் கொடுப்பது என்று தீர்மானித்தார். இறைவனை நேருக்கு நேராகச் சந்திக்க முடியுமா ? மனிதர்கள் ஒருவரையொருவர் சந்தித்துக் கொள்ளும் போது கலந்துரையாடுவது போன்று இறைவனிடம் உரையாட முடியுமா ? இந்த வினாவுக்கு தெளிவான திட்டவட்டாக விடைபெற முற்சிக்க வேண்டும் என்பதை ஒரு சோதனை என நரேந்திரர் கொண்டார். இந்த வினாவுக்குக் கிடைக்கிற விடையை வைத்துத் தான் தமது ஆன்மீக நோக்கத்தை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்வது என எண்ணினார்.

பிரம்ம சமாஜத்தினரும் கடவுளைப் பற்றிப் பேசவே செய்தனர். கடவுளை அவர் மறுக்கவில்லை, கடவுள் பெயரால் கூறப்படும் கற்பனைக் கதைகள் - விக்ரக வழிபாடு போன்றவற்றையே அவரால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

பிரம்ம சமாஜத்தினரால் போற்றி மதிக்கப்பட்டவர் தேவேந்திரநாத தாகூர் என்ற மகான்.

தேவேந்திரநாத தாகூரை ஒரு நாள் நரேந்திரர் சந்தித்தார். எடுத்த எடுப்பிலேயே ஞானவரை நோக்கி தாங்கள் கடவுளைச் சந்தித்தது உண்டா ? ஞானம் என்ற வினாவை எழுப்பினார்.

மகரிஷி தேவேந்திரநாத தாகூர் ஓரளவுக்கு அதிர்ச்சியே அடைந்துவிட்டார். பிறகு சமாளித்துக் கொண்டு புன்னகை பூத்த முகத்தினராக நரேந்திரரை அழைத்துத் தமக்கு அருகில் அமர வைத்துக் கொண்டு, ஞானந்தாய் ஒரு யோகிக்கான ஆத்ம ஞானம் உனக்கு இருக்கிறது. தியானம் செய்வதை வாழ்க்கையின் நியதியாகக் கொள், சரியான பலன் சரியான காலத்தில் உனக்கு நிச்சயமாகக் கிடைக்கும் ஞானம் என்றார்.

இறைவனை நேருக்கு நேர் தரிசிக்க வேண்டும் அல்லது இறைவனைக் கண்டவர்களுையாவது

சந்திக்க வேண்டும் என்ற ஆவேச உணர்வுதான் நரேந்திரரை பகவான் இராமகிருஷ்ணரிடம் கொண்டு சென்று சேர்த்தது.

நரேந்திரர் கல்வி பயின்ற கல்லூரியின் முதல்வராக இருந்தவர் வில்லியமஹேஸ்டி என்பவர். ஒரு நாள் அவர் வகுப்பில் ஓர் ஆங்கில கவிஞரின் கவிதையைப் பற்றிப் பேச வேண்டி வந்தது. கவிதையில் ரூபரவச நிலைஞ் என்ற சொல் வந்தது. நரேந்திரர் எழுந்து ரூபரவச நிலைஞ் என்பதற்கு விளக்கம் தருமாறு கேட்டுக் கொண்டார்.

முதல்வர் என்ன முயன்றும் ரூபரவச நிலைஞ் என்பதற்குத் தெள்வான விளக்கத்தை அளிக்க இயலவில்லை, சற்று யோசித்த முதல்வர் முகம் மலர்ந்தது. பகவான் இராமகிருஷ்ணரைச் சந்திக்கும்போது நமக்கெல்லாம் ஏற்படுகிற உணர்வு இருக்கிறதே அதுதான் ரூபரவச நிலைஞ் என்று விடையளித்தார்.

அந்த விளக்கத்தைச் செவிமெடுக்கும்போதே நரேந்திரரின் உள்ளத்தில் இனம்புரியாத ஒரு இன்ப அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. அப்போதே பகவான் இராமகிருஷ்ணரைப் பற்றி நரேந்திரரின் மனத்திலே அழுத்தமான ஒரு பதிவு ஏற்பட்டது.

இராமச்சந்திர தத்தர் என்ற உறவினர்
 நரேந்திரரின் உளப்பாங்கை நன்கு அறிந்தவர்.
 தெளவான ஆன்மீக ஞானமுடையவர். ஆன்மீக
 தொடர்பான ஐயப்பாடுகளை நரேந்திரர் அவரிடம்
 கேட்டுத்தான் விளங்கிக் கொள்வது வழக்கம்.
 அவரிடம் பகவான் இராகிருஷ்ணரைப் பற்றி
 அடிக்கடி விசாரித்தார்.

இப்போது நரேந்திரருக்கு திருமணம்
 செய்வதற்காதன முயற்சியில் நரேந்திரரின்
 பெற்றோர் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

திருமணத்தில் கொஞ்சங்கூட விருப்பமில்லாத
 நரேந்திரர் இராமச்சந்திர தத்தரைச் சந்தித்து
 தம்முடைய ஆன்மீக தாகத்தைப் பற்றி எடுத்துக்
 கூறி தமது வழியிலேயே செல்ல உதவுமாறு
 வேண்டிக் கொண்டார்.

ஏற்கனவே நரேந்திரரின் ஆன்மீக ஏக்கத்தை
 நன்கு உணர்ந்திருந்த இராசந்திர தத்தர்,
 நரேந்திரரின் பெற்றோர்யிடம் கலந்து பேசி,
 ஞாதிருமண விஷயத்தை வற்புறத்த வேண்டாம்.
 அவனாக மனமாற்றம் அடைந்து வந்தால்
 அப்போது திருமணத்தைப் பற்றி யோசிக்கலாம்
 என்று அறிவுறுத்தினார். ஞ பிறகு நரேந்திரரை
 அழைத்துத் தமக்கருகே அமர்த்தி கொண்டு

ஞ்சுழந்தாய் உன் நோக்கந்தான் என்ன ?ஞ் என வினவினார்.

நரேந்திரர் தயக்கமோ, தடுமாற்றமோ இல்லாமல் ஞ்ளந்த வகையிலேனும் இறையனுபுதி பெற வேண்டும் என்பதே என் நோக்கம். இந்த வகையில் நல்ல தெளவு பெற்று தொடர்ந்து செல்ல வேண்டும் ஞ் என்றார்.

ஞ்என்னுடைய வழிகாட்டுதலை நீ எற்க விரும்பினால் உனக்கு நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நீ பெருங் கடலில் முக்குளித்து அயர்வின்றி நீந்தி கரையைத் தொட எண்ணுகிறாய். பிரம்ம சமாஜமோ சிறிய குட்டை போன்றதுதான். பிரம்ம சமாஜத்தை விட்டு வெளியேறு. தட்சிணேசுவரத்தில் இருக்கும் பகவான் இராமகிருஷ்ணரைச் சரணடை ஒளிமயமான எதிர்காலத்துக்கு உன்னை அவர் அழைத்துச் செல்வார் ஞ் என்று ராமச்சந்திர தத்தர் யோசனை சொன்னார்.

பகவான் இராமகிருஷ்ணருடன் தொடர்புகொள்ள வேண்டிய ஒரு வாய்ப்பு நரேந்திரருக்கு வலிய வந்து அமைந்தது.

சில நாட்களுக்குப் பிறகு சுரேந்திர நாத மித்ரா என்ற ஒரு பக்தரின் இல்லத்தில் ஆன்மீக விழா ஒன்றுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

விழாவில் பகவான் இராமகிருஷ்ணர் பங்கு ஆற்றுகிறார் என்பது சிறப்பான அம்சமாக இருந்தது. விழாவில் கலந்துகொள்ள வருமாறு நரேந்திரருக்கும் அழைப்பு வந்திருந்தது.

நரேந்திரர் இனிமையாகப் பாடக் கூடியவர். அதிலும் ஆன்மீகம் தொடர்புடைய பாடல்களை அற்புதமாகப் பாடுவார். அதனால் விழாவின் தொடக்க நிகழ்ச்சியாக இறைவணக்கம் பாடும் பொறுப்பு நரேந்திரரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. மெய்யுருக இறைவணக்கப் பாடல்களை இனிமையாக பாடிய நரேந்திரரை பகவான் இராமகிருஷ்ணர் கூர்ந்து கவனித்தார். அவரைப் பற்றிய விபரங்களை அங்கிருந்தவர்களிடம் விசாரித்துத் தெரிந்து கொண்டார். பாடி முடித்ததும் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர் நரேந்திரரைத் தம்மருகே அழைத்து அமரச் செய்து அவருடைய விழிகளைக் கூர்ந்து நோக்கினார். அவருடைய சிரசை வருடிக் கொடுத்தவாறு, ஞானந்தாய் நீ இறைவனுக்கு மிகவும் அருகாமையிலிருக்கிறாய் ஒரு தடவை தட்சிணேசுவரம் வந்து செல்லேன் என அன்பழைப்புவிடுத்தார்.

நரேந்திரர் வாழ்க்கையில் ஒரு திருப்புமுனையாக 1881-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் அது நிகழ்ந்தது. சுரேந்திரநாத் மித்ரா, நரேந்திரரை தம்முடன் அழைத்துக் கொண்டு தட்சிணேசுவரம் சென்றிருந்தார். பகவான் இராமகிருஷ்ணர் தரையில் ஒரு பாயில் அமர்ந்து கண்களை மூடியவாறு ஏதோ சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தார். சுரேந்திரநாத் மித்ரா, நரேந்திரரை ஸ்ரீஇராமகிருஷ்ணரின் முன்னிலையில் விட்டு விட்டு ஏதோ வேலையாக வெளியே சென்றுவிட்டார்.

கண்விழித்துப் பார்த்த ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர் வியப்பு தோன்ற பார்த்தார். தம்மருகே அமருமாறு கண்ஜடையால் பணித்தார். நரேந்திரர் அமர்ந்ததும் மெல்லிய குரலில் ஞானாவது பாடுஞ் என்றார். நரேந்திரர் சில பக்திப் பாடல்களைப் பாடினார். அவர் பாடுவதை மெய்மறந்து கண்களை மூடியவாறு ரசித்துக் கொண்டிருந்த பரமஹம்சர் திடீரென எழுந்து, ஞான் பின்னால் வாஞ் என்று கூறிவட்டு நடந்தார் பரமஹம்சர். வராந்தாவில் உள்ள ஓர் அறைக்குள் பரமஹம்சர் பிரேவசித்தார். நரேந்திரர் அவரைப் பின் தொடர்ந்து உள்ளே சென்றார்.

பகவான் இராமகிருஷ்ணர் அறைக்கதவை மூடித்
தாளிட்டார்.

அறைக்குள் என்ன நடந்தது ?

நரேந்திரர் கூறுவதை அவருடைய
வாய்மொழியாகவே கேட்போமா -

குருதேவர் என் கையைப் பிடித்து அறைக்குள்
அழைத்து வந்தார். பிறகு கதவை மூடிவிட்டார்.

அவர் எனக்கு ஏதோ உபதேசம் செய்யப்

போகிறார் என்று நினைத்தேன். ஆனால்

சொன்னதும், செய்ததும் கற்பனைக்கு எட்டாதது.

நான் சற்றும் எதிர்பாரவகையில் அவர் என்

கைகளை பிடித்துக் கொண்டு அளவற்ற

மகிழ்ச்சியால் ஆனந்த கண்ணீர் வடித்தார்.

பின்னர் அளவற்ற பரிவுடன் முன்பே என்னை

நன்றாக அறிந்தவர் போல பேசினார்.

ஞிவ்வளவு காலம் கழித்து வந்திருக்கிறாயே,

இது நியாயமா ? நான் உனக்காக

காத்திருக்கிறேன் என்பதை ஒரு முறையாவது

நினைத்துப் பார்த்தாயா ? உலக ஆசை பிடித்த

மக்களின் பேச்சைக் கேட்டுக் கேட்டு என்

காதுகள் எரிந்து போய்விட்டன. என் மனத்தில்

பொங்கும் உள்ளுணர்வுகளை புரிந்து கொள்ளக்

கூடிய ஒருவரிடம் சொல்ல நான் எவ்வளவு

துடித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஞ

இப்படியே தேம்பித் தேம்பி அழுதபடி அவர்
 பேசிக் கொண்டிருந்தார். அடுத்த நிமிடம் இரண்டு
 கைகளையும் கூப்பி தெய்வத்தை வணங்குவது
 போல வணங்கியபடி என்னைப் பார்த்து,
 சூபிரபோ, நாராயணனின் அவதாரமாகிய நர
 முனிவரே தாங்கள் என்பதை நான் அறிவேன்.
 மனித குலத்தின் துயர் நீக்கவே இப்பொழுது
 அவதாரமெடுத்து உள்ளீர் என்பதையும் நான்
 அறிவேன் ஞு என்றார்.

அவருடைய பேச்சுக்களையும், நடத்தையையும்
 கண்டு ஆச்சரியம் அடைந்த நான் அவரைப்
 பைத்தியம் என்றுதான் எண்ணினேன்.

அப்படியில்லாவிடில் விசுவநாத தத்தரின்
 மகனாகிய என்னைப் பார்த்து இப்படியெல்லாம்
 பேசுவாரா என்றும் எண்ணினேன். இருப்பினும்
 நான் பேசாமல் மெளனமாக இருந்தேன். அந்த
 அதிசயமான பைத்தியக்கார மனிதர் விருப்பம்
 போல பேசிக் கொண்டேயிருந்தார். அடுத்த
 நிமிடம் என்னை காத்திருக்க சொல்லிவிட்டு
 வேறு அறைக்குள் நுழைந்தார். அங்கிருந்து
 வெண்ணெய், கற்கண்டு, இனிப்பு முதலியன
 கொண்டு வந்த தன் கையால் என் வாயில்
 ஊட்டத் தொடங்கினார். பிறகு என் கைகளை
 பிடித்துக் கொண்டு, சூகூடிய விரைவில் நீ

மட்டும் தனியாக என்னிடம் வருவதாக சத்தியம் செய் ஞ என்று கூறினார். அவருடைய உண்மை வேண்டுகோளை மறுக்க முடியாமல் சரி வருகிறேன் என்று கூறினேன். பின்பு இருவரும் அறைக்கு திரும்பினோம். நான் அவரை விட்டுச் சற்று விலகி என் நண்பர்களுடன் அமர்ந்து கொண்டேன்.

அவர் மற்றவர்களிடம் பேசும் பேச்சையும், நடவடிக்கைகளையும் கூர்ந்து கவனிக்கலானேன். பைத்தியத்தின் சிறிய சாயல் கூட அவரிடம் தென்படவில்லை. அவருடைய ஆன்மீக பேச்சிலிருந்தும் ஆனந்தப் பரவச நிலையிலிருந்தும் அவர் உண்மையான துறவி என்பதையும், இறைவனுக்கா உலக இன்பங்கள் அனைத்தையும் துறந்தவர் என்பதையும் அவருடைய பேச்சுக்கும், நடத்தைக்கும் நெருங்கிய தொடர்பிருப்பதையும் புரிந்து கொண்டேன். கடவுளைக் காண முடியும், கடவுளுடன் பேசவும் முடியும் நான் உன்னைப் பார்த்து உன்னோடு பேசுவதுபோல அவரைப் பார்க்கவும், அவரோடு பேசவும் முடியும், ஆனால் யார் கடவுளைப் பார்க்கவும், பேசவும் விரும்புகிறார்கள் ? மனிதர்கள் தங்கள் மனைவி அல்லது குழந்தைகள் இறந்து விட்டால் குடம்

குடமாகக் கண்ணீர் விட்டு அழுகிறார்கள்.
 பணத்திற்காகவும், மனைவி, மக்களுக்காகவும்
 அழுது புலம்புகின்றனர். ஆனால் யாராவது
 இறையனுபூதி பெற முடியவில்லையே என்று
 கண்ணீர் சிந்துகிறார்களா ? ஞானவன்
 இறைவனைக் காண வேண்டும் என்று
 உண்மையாக ஏங்கி இறைவனை அழைத்தால்
 அவர் தன்னை அவருக்குக் காட்டிக் கொள்கிறார்
 ஞான ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர் கூறினார்.
 அவருடைய இந்தப் பேச்சுகளை கேட்டதும்
 என்னால் அவரை நம்பாமல் இருக்க
 முடியவில்லை. ஏனென்றால் அது சாதாரணமான
 சமயச் சொற்பொழிவாளரின் கற்பனையாகவோ
 அன்றிக் கவிதையாகவோ அல்லது சொல்
 அலங்காரமாகவோ இருக்கவில்லை. அவருடைய
 சொற்கள் அவருடைய ஆழத்தில் இருந்து
 பாய்ந்து வந்தன. இறைவனை அடைவதற்காக
 அனைத்தையும் துறந்து இறைவனை முழு
 மனத்துடன் அழைத்தால் அந்த இறையனுபவம்
 அவருக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்று எனக்குத்
 தோன்றுகிறது.
 அவருடைய இந்தப் பேச்சுடன் என்னிடம் சிறது
 நேரத்துக்கு முன் நடந்து கொண்ட நடத்தையை
 இணைத்துப் பார்க்கும் பொழுது அபக் ரோம்பி

(Aநெசஉ சுடிஅbநைடி) போன்ற ஆங்கில தத்துவவாதிகள் கூறியுள்ள ஞானறையே நினைத்துக் கொண்டிருக்கம் பித்தர்களின் ஞாபகந்தான் வந்தது. ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர் இவ்வகையைச் சார்ந்தவர் என்ற திடமான முடிவுக்கு வந்தேன். அந்த முடிவுக்கு நான் வந்தாலும் அவருடைய அதிசயிக்கத் தக்க துறவு மனப்பான்மையை என்னால் மறக்க முடியவில்லை, அவர் பைத்தியமாக இருக்கலாம். ஆனால் அபூர்வமானவர்களே அவரைப் போல இறைவனுக்காக உலகத்தை துறக்க முடியும், அவர் பைத்தியந்தான். ஆனால் எவ்வளவு தூய்மை வாய்ந்தவர் எப்படிப்பட்ட துறவு. அதற்காக மட்டுமே மனித சமுதாயம் முழுவதும் அவரை மதித்துப் போற்றி வணங்க வேண்டும் என்று எண்ணிக் கொண்டேன் இவ்வாறு நினைத்துக் கொண்டே அவருடைய திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கி அவரிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு கல்கத்தா திரும்பினேன்.

சுவாமி சாரணந்தர் எழுதிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் வரலாற்று நூலில் மேலே எடுத்தாண்டிருக்கும் தகவல்கள் உள்ளன.

தொடர்ந்திருந்த கூட்டுறவு காரணமாக பகுத்தறிவு வாதியெனத் தம்மைப் பற்றிக் கூறிக் கொண்ட நரேந்திரர் சில ஆண்டுகளில் படிப்படியாக பகவான் இராமகிருஷ்ணரிடம் சரணாகதியடைந்தார். ஒரு பைத்தியம் போன்றவர் என குருநாதரை வர்ணித்த நரேந்திரர், அவரை தெய்வத் திரு அவராரங்களிலேயே தலைசிறந்தவர் எனப் போற்றிப் புகழ்த் தொடங்கினார். தம்மைக் குருதாதரின் தலைசிறந்த சீடராக மாற்றியமைத்துக் கொண்டார்.

எந்த அளவுக்கு பகவான் இராமகிருஷ்ணரின் மீது நரேந்திரருக்கு பக்தியும், பாதிப்பும் இருந்தது என்பதற்கு ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சான்றாகக் குறிப்பிடலாம்.

நரேந்திரர் பிற்காலத்தில் அமெரிக்காவில் நியூயார்க்கில் ஆன்மீகத் தத்துவ மேடையில் பேசி அங்கே குழுமியிருந்த உலக ஆன்மீகப் பெரியோர்களைப் பிரமிப்பில் ஆழ்த்திய சமயம் விவேகானந்தர் ஆற்றிய உரையின் ஒரு பகுதியை நோக்குவோம்.

ஞ..... இந்தியாவில் உள்ள கோடிக்கணக்கான மக்கள் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணரைப் பற்றித் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதாவது அவருடைய

ஆன்மீகப் பாதுகாப்பில் பத்திரமாக
 இருக்கிறார்கள். என்னை நீங்கள்
 பாராட்டுகிறீர்கள், புகழ்கிறீர்கள் என்றால் அந்தப்
 பெருமை இதோ இங்கே நிற்கும் என்னை எந்த
 வகையிலும் சார்ந்ததாகக் கருதக் கூடாது. நான்
 பேசியவற்றில் ஏதாவது உண்மையிருக்குமாயின்,
 ஏதாவது போற்றத்தக்க ஆன்மீக கருத்து
 இருக்குமாயின் அது என்டைய குருதேவரைச்
 சார்ந்ததாகும். பேச்சில் ஏதாவது
 பிழையிருக்கமாயின் அது முற்றிலும் என்னைச்
 சார்ந்தது ஆகும்.

நரேந்திரர் பகவான் இராமகிருஷ்ணரை மிகப்
 பெரிய மனப் போராட்டத்துக்குப் பின்னர்தான்
 குருவாக வரித்துக் கொண்டார் என்பதுதான்
 குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். நரேந்திரர்
 குருதேவர் மீது குருட்டு பக்தி கொண்டவரல்ல.
 குருநாதரின் செயல், சிந்தனை, பேச்சு
 ஆகியவற்றுள் நரேந்திரருக்கு ஏதாவது ஐயம்
 ஏற்பட்டால் தமது திருப்திக்கேற்ற விளக்கம்
 கிடைக்கும் வரை குருதேவருடன் ஒரு
 போராட்டமே நடத்துவது நரேந்திரரின் வழக்கம்.
 துறவியான பெருந்தகை
 நரேந்திரர் அதுநாள் வரை பகவான்
 இராமகிருஷ்ணரின் சீடர் என்ற அளவுக்குத்தான்

தம்மைத் தயார் செய்து வைத்திருந்தார்.
 இராமகிருஷ்ணரை முழுமையாக அவர் ஏற்றுக்
 கொண்டிருந்தாரா என்பது கூட ஐயப்பாடே.
 இராமகிருஷ்ணரின் சில நோக்கங்களில்
 நரேந்திரருக்கு பிடிப்பு ஏற்படவில்லை. பகவான்
 இராமகிருஷ்ணர் தமது வழிபாட்டு முறைகளில்
 விக்கிரக ஆராதனைக்கும் இடமளித்திருந்தார்.
 விக்கிரகங்களைக் கடவுள் என நம்ப நரேந்திரரின்
 பகுத்தறிவு மனப்பான்மை இடந்தரவில்லை.
 விக்கிரகங்கள் எல்லாம் கடவுள்களே என்பது
 இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் கருத்தும் அல்ல.
 இறைவனைப் பற்றிய எண்ணத்தை
 ஒருமுகப்படுத்துவதற்கான ஒரு சாதனமாகவே
 விக்கிரகம் திகழ்கிறது என்று பரமஹம்சர்
 கூறவதை நரேந்திரரால் சற்றும்
 ஒப்புக்கொள்ளவே முடியவில்லை. கடவுளை
 யாரும் கண்டுணராதபோது - கடவுளின்
 தோற்றம் எப்படியிருக்கும் என்று தெரியாத
 நிலையில் ஏதோ ஒரு உருவத்தை கட்டிக்
 காண்பித்து, ஞானத்தைக் கடவுளாக நினைத்து
 வழிபடுகிறார்களே என்று எதற்காக கூறவேண்டும் என்பது
 நரேந்திரரின் வாதம்.
 வெகு விரைவிலேயே புரட்சிகரமான மனமாற்றம்
 பெற்று பகவான் இராமகிருஷ்ணரின்

எண்ணங்களோடு தம்மை ஐக்கியப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய நிலை நரேந்திரருக்கு ஏற்பட்டது.

நரேந்திரரின் வாழ்க்கையில் 1884-ஆம் ஆண்டில் பலவிதமான சோதனைகள் ஏற்பட்டன.

அவருடைய தந்தையார் விசுவநாத தத்தர் திடீரென மரணமடைந்தார். அப்போது தான் நரேந்திரர் பி.ஏ.தேர்வு எழுதியிருந்தார்.

விசுவநாத தத்தர் நன்றாகச் சம்பாதித்தார்.

ஆனால் அவருக்கே உரித்தான கருணை உள்ளம் - தாராள மனப்பான்மை காரணமாக ஏழை எளிய மக்களுக்கு பணத்தை வாரி வழங்கினார்.

அதனால் அவர் மறைவெய்திய போது பொருளாதார நிலையில் குடும்பம் மிகத் தாழ்ந்த நிலைக்கு வந்துவிட்டது. கடன் சுமை அதிகமாக இருந்தது. வீட்டுக்குத் தலைமகனான நரேந்திரருக்கு தாங்க இயலாத குடும்பச் சுமையைத் தாங்கியாக வேண்டிய நிர்பந்தம் ஏற்பட்டது.

குடும்பத்தில் சம்பாதிக்கும் நிலையில் இருந்தவர் அவர் ஒருவர் மட்டுமே. ஐந்து அல்லது ஆறு பேர் அடங்கிய குடும்பத்தை காப்பாற்றுவதற்காக வேலை தேடி அலைந்தார். ஆனால் வேலை கிடைப்பதாக இல்லை.

நரேந்திரரின் குடும்பம் வளமாக இருந்த காலத்தில் அவருடன் கூட்டுறவு வைத்திருந்த நண்பர்கள் பலர் ஒதுங்கி சென்றுவிட்டனர். தீய பழக்க வழக்கமுடைய சில நண்பர்கள் மட்டும் எரிகிற வீட்டில் பிடுங்கிய வரை ஆதாயம் என அவரோடு சேர்ந்து திரிந்தனர். குடிப்பழக்கம், பெண் பித்து போன்ற மோசமான பழக்க வழக்கங்களின் மூழ்கித் திளைத்துக் கொண்டிருந்த தீய நண்பர்கள் நரேந்திரரைத் தங்கள் வழிக்கு வலிந்திழுக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர்.

குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட துயரநிகழ்ச்சிகள் காரணமாக மனங் குழம்பிக் கிடந்த நரேந்திரர் குருதேவரைச் சந்திப்பதையே தவிர்த்திருந்தார். ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணரைத் தரிசிக்க செல்லும் சிலர் நரேந்திரர் தொடர்பான செய்திகளை மிகைப்படுத்தி குருதேவரிடம் கூறினார். அந்த வதந்திகளுக்கு குருதேவர் எந்த முக்கியத்துவமும் தரவில்லை.

நரேந்திரன் எப்படிப்பட்டவன் என்று எனக்குத் தெரியும். அவன் சேற்றில் இறங்கமாட்டன். Nழ்நிலை காரணமாக சேறு அவன் மீது தெறித்திருந்தால் அது அவன் குற்றமாக இருக்காது. அந்தக் குறையை எளிதாகக் கழுவித்

துடைத்தெறிந்துவிட முடியும் என்று பதிலளித்து
புகார் கூறுவோர் வாயை அடைத்து விடுவார்.
ஒரு தடவை நரேந்திரர் நாள் முழுவதும் வேலை
தேடி அலைந்தார். காலையிலிருந்து ஒரு
குவளை தண்ணீர் கூட அருந்தவில்லை. இரவில்
வீடு திரும்பியபோது கடுமையாக மழை
பொழிந்தது. மழையில் நனைந்தவாறே வீடு
நோக்கி நடை போட்டார்.

அப்போதைய நிலையை நரேந்திரரின் வாய்
மொழியாகவே கேட்போம் :-

ஞ சோர்வு எல்லை மீறிப் போனதால்
என்னால் ஒரு அடி கூட எடுத்து வைக்க
இயலவில்லை. அருகே இருந்த ஒரு வீட்டு
வாசலில் அப்படியே ஒரு மரக்கட்டை போலச்
சாய்ந்து விட்டேன். சிறிது நேரம் உணர்வு
இருந்ததா இல்லையா என்று கூட நிச்சயமாகச்
சொல்ல இயலாது ஆனால் எண்ணங்களும் பல
வண்ணமுடைய சித்திரங்களும் ஒன்றன் பின்
ஒன்றாக என் மனத்தில் தோன்றி மறைந்தது
மட்டும் நினைவிலிருக்கிறது. அவற்றை
விரட்டியடிக்கவோ அன்றி ஏதேனும் ஒரு
எண்ணத்தில் மனத்தை ஆழிந்து செலுத்தவோ
இயலாத பலவீன நிலையில் நான் இருந்தேன்
திடீரென ஓர் உணர்ச்சி எதோ ஒரு தெய்வீக

சக்தி என் மனத்திலிருந்து ஒன்றன் பின் ஒன்றாகப் பல உறைகளைக் கழற்றி எறிவது போலத் தோன்றியது. கருணாமூரித்தியான இறைவனின் படைப்பில் ஏன் துன்பங்கள் இருக்கின்றன ? இறைவனின் கண்டிப்பான நீதியும், அளப்பறிய கருணையும் எப்படி இணைந்து செல்ல முடியும் ? இப்படி என் அறிவைக் குழுப்பி மனத்தை அலைபாய என் இதயத்தின் அடித்தளத்தில் கண்டேன் நான் மகிழ்ச்சிக் கடலில் மூழ்கினேன் வீட்டிற்கு மறுபடியும் புறப்பட்டுச் சென்றபோது உடலில் சோர்வு சிறிதும் இருக்கவில்லை என் மனம் அளப்பரிய ஆற்றலும் அமைதியும் பெற்றிருந்தது. அப்பொழுது அதிகாலை நேரம்

இவ்வாறு தாம் துறவு கொள்வதற்கு அடிப்படை அமைத்துத் தந்த அந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றி பிற்காலத்தில் சுவாமி விவேகானந்தர் விளம்பியிருக்கிறார்.

இந்த அனுபவத்திற்குப் பிறகு நரேந்திரர் உலகப்பற்றை அறுத்துவிட்டு துறவு வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளுவது என்ற தீர்மானத்துக்கு வந்தார்.

குருதேவரைச் சந்தித்து தம்முடைய துறவு நோக்கத்தைச் சொன்னபோது குருதேவர்

கொஞ்சங்கூட ஆச்சரியப்பட்டதாகத்
தெரியவில்லை.

ஞாயிபிகையின் பணியை
நிறைவேற்றுவதற்காகவே இவ்வுலகத்திற்கு
வந்திருக்கிறாய் என்பதைத் தெரிந்து கொள்
உன்னால் சாமானியர்களைப் போல லௌகீக
வாழ்க்கை வாழ முடியாது என்று குருதேவர்
நரேந்திரின் கைகளை அன்போடு பற்றியவாறு
சொன்னார் பிறகு நான் சொல்வதை மனத்தில்
வைத்துக் கொள் நான் உயிருடன் இருக்கம்
வரை உன் குடும்பத்துடனேயே இருளு என்றார்.
நரேந்திரின் குடும்பப் பிச்சினையில் தொடர்ந்து
சிக்கல் நிடித்துக் கொண்டோயிருந்தது.

நிரந்தரமான வருமானத்துக்கு எந்த வழி
வகைகளும் ஏற்படவில்லை. குடும்பக்
கஷ்டத்தைச் சமாளிக்க முடியாது என்ற நிலை
ஏற்பட்டதும் குருதேவரின் உதவியை நாடுவது
என்று தீர்மானித்தார்.

கஷ்டங்கள் அகலவேண்டும் என்று தம்மை நாடி
வருபவர்களுக்காக குருதேவர் தாம் வழிபடும்
தெய்வம்மான அகிலாண்டநாயகியான
காளிமாதவிடம் பிரார்த்தனை செய்வது வழக்கம்.
குருதேவரின் பிரார்த்தனைக்குச் செவிசாய்த்து
அகிலாண்டேஸ்வரி அருள்புரிந்து மக்களின்

குறைகளை களைவதாகவும் மக்களிடம் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை இருப்பதை நரேந்திரர் அறிவார். தமது கஷ்டங்கள் தீர தமக்காக அகிலாண்ட நாயகியிடம் பிரார்த்தனை செய்யுமாறு நரேந்திரர் குருதேவரை வேண்டினார்.

அவருடைய கோரிக்கையை குருதேவர் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டார். சூசாமானியா மக்களுக்காக அகிலாண்டநாயகியிடம் நான் பிரார்த்தனை செய்து தேவியின் அருளைப் பெற்றுத் தருவது வேறு விஷயம் நீ தெய்வ அருளைப் பெற்ற ஒரு துறவி நீ நேரடியாக அகிலாண்டநாயகியிடம் பிரார்த்தனை செய்தால் தான் தேவியின் அருள் தடையின்றி உனக்கு கிடைக்கும் என்று குருதேவர் ஒதுங்கி கொண்டார்.

வழக்கமான வைராக்கியம் நரேந்திரரின் மனதைக் குழப்பியது விக்கிர ஆராதனை செய்தாக வேண்டிய கட்டாயநிலைக்கு அவர் தள்ளப்பட்டார்.

நரேந்திரரின் தயக்கத்துக்கான காரணம் குருதேவருக்கு தெளிவாகவே விளங்கியது சற்று கண்டிபான குரலில் அவர் நரேந்திரரை நோக்கி இன்று செவ்வாய்கிழமை அன்னைக்கு விருப்பமான நாள் இன்று இரவு காளி மாதாவின்

கோயிலுக்குச் சென்று அன்னையின் முன்
வீழ்ந்து பணிந்து உனக்கு விருப்பமானவற்றைக்
கேள் நீ கேட்கும் வரத்தை அவள் நிச்சயம்
தருவாள் என்னுடைய அன்பு தாய் பிரம்ம சக்தி
மேருணர்வே வடிவெடுத்தவள். அவளால்
முடியாத காரியம் ஒன்று உண்டா ? என்று
கூறினார்.

இரவு ஒன்பது மணிக்கு குருதேவரின்
கட்டளையைத் தட்டமுடியாமல் காளிகோயிலை
நோக்கி நடந்தார் மனம் தடுமாறியது கால்கள்
தயக்கம் காட்டின.

இனி நரேந்திரர் கூறுவதைக் காது கொடுத்து
கேட்போமா

ஞ.. .. கோயிலுக்குள் நுழைந்தேன் அங்கே
அன்னை காளி உண்மையின் சின்னமாக அழகும்,
அன்பும் வற்றாது பெருக்கெடுத்தோடும்
தெய்வீகத்துடன் இருப்பதைக் கண்டேன்
பொங்கிப் பாய்ந்த பக்தியில் சிக்கி
பேரானந்தத்தை அனுபவித்தேன் அன்னையின்
திருவடிவில் மறுபடியும் மறுபடியும் வணங்கி
அவளிடம் தாயே எனக்கு விவேகத்தைக் கொடு,
ஞானத்தையும், வைராக்கியத்தையும் கொடு,
உன்னை எப்பொழுதும் இடைவிடாது பார்த்துக்
கொண்டே இருக்கும் வரத்தைக் கொடு என்று

பிரார்த்தனை செய்தேன். விவரிக்க இயலாத அமைதி என் மனத்தில் நிலைத்தது
 என் நோக்கத்துக்காக காளி தேவியைப் பிரார்த்தனை செய்ய நரேந்திரர் சென்றாரோ, அதை அடியோடு மறந்துவிட்டார், தமது சொந்தக் கஷ்டங்கள் அகன்று வாழ்வில் சுபிட்சம் நிலவ வேண்டும் என்று அவர் பிரார்த்தனை செய்யவில்லை.

திரும்பி வந்த நரேந்திரரை நோக்கிக் குருதேவர், ஞான கஷ்டங்கள் நீங்க தேவியிடம் வரம் கேட்டாயா ?
 ஞான வினவினார்.

நரேந்திரர் நடந்ததைச் சொன்னார்.

மறுபடியும் காளிமாதவைச் சந்தித்து, ஞான சொந்த கஷ்டங்களும், நஷ்டங்களும் அகல வேண்டும் எனப் பிரார்த்தனை செய் ஞானக் கூறி குருதேவர் மீண்டும் காளி கோயிலுக்கே அனுப்பினார். நரேந்திரரோ இந்தத் தடவையும் தன் உலகாயத வாழ்க்கை வளம் பெற வேண்டும் என்று பிரார்த்தனை செய்யாமலே

திரும்பிவிட்டார். மூன்றாவது முறையும் குருதேவர் நரேந்திரரை காளி கோயிலுக்கு அனுப்பினார். பழைய கதைதான்.

நரேந்திரர் உலகில் சுகபோக வாழ்கையில் ஆழ்ந்து வீண் காலம் கழிப்பதற்காகப்

பிறக்கவில்லை என்ற உண்மையை அவர் மனத்தில் படிய வைப்பதுதான் குருதேவரின் நோக்கம். குருதேவர் வெற்றி பெற்று விட்டார். நரேந்திரர் விவேகானந்தர் ஆனார் பகவான் இராமகிருஷ்ணரின் இறுதிக் காலத்தில் அவர் அமரத்துவம் அடையும் வரை நரேந்திரர் அவர் அருகிலேயே இருந்தார். குருதேவர் கடுமையாக நோய்வாய்ப்பட்டு படுக்கையில் விழுந்தார். அடிக்கடி அவருக்கு நினைவு தவறிவிடும். குருதேவர் மண்ணுலகைப் துறப்பதற்கு சில நாட்களுக்கு முன்னர் அவருக்கு சிறிது நேரம் நினைவு திரும்பியது அப்போது அவர் நரேந்திரரைத் தம்மருகே அழைத்தார். Nழந்திருந்த சீடர்களையும் நெருங்கி வரச் செய்தார்.

நரேந்திரரை நோக்கி, நரேன் நான் வைத்திருந்ததையெல்லாம் இன்று உனக்கு அளித்து நான் எதுவுமில்லாத பக்கிரியாகி விட்டேன். இன்று உனக்கு அளிக்கப்பட்ட சக்தியைக் கொண்டு மகத்தான கார்பயங்களை நீ இந்த உலகத்தில் சாதிக்கப் போகிறாய். அதன் பின்தான் எங்கிருந்து நீ வந்தாயோ அங்கு திரும்புவாய் என்று உயர்ச்சியுடன் கூறினார். பிறகு தம்மைச் Nழந்திருந்த சீடர்களை நோக்கி,

இனி நரேன்தான் உங்களுக்கு வழி காண்பிப்பான்.
அவனைப் பின்பற்றிச் செல்லுங்கள் என்று
உபதேசித்தார்.

1889-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 16-ஆம் நாள்
இராமகிருஷ்ணர் மண்ணுலகை நீத்து
அமரத்துவம் எய்தினார்.

குருதேவர் மறைவுக்குப் பிறகு அவரைச்
Nழ்ந்திருந்த சீடர்களில் பெரும் பகுதியினர்
சிதறிச் சென்றுவிட்டனர். குருதேவரின் புனித
அஸ்தியை வைத்து வழிபாடு நடத்த ஒரு
ஆலயம் போன்ற அமைப்பினை உருவாக்க
நரேந்திரர் விரும்பினார். இதற்கென காங்கை
நதிக்கரையில் ஒரு சிறிய இடத்தை வாங்கவும்
திட்டமிட்டார். ஆனால் அவருடைய
முயற்சிகளுக்குத் துணை நிற்க சீடர்களைத் தேட
வேண்டியிருந்தது. நரேந்திரர் பெரிதும் ஏமாற்ற
அடைந்தார். தற்காலிகமாக தம்முடைய
முயற்சியை நிறுத்திவிட்டு பகவான்
குருதேவரின் ஆன்மீகச் சிந்தனைகளை
உலகமெல்லாம் பரவச் செய்ய வேண்டுமென்ற
நோக்கத்துடன் மேலை நாடுகளுக்குப்
பயணமானார்.

தம்முடைய அந்த இலட்சிய நோக்கத்தில்
வெற்றி கொடி நாட்டிவிட்டுத் திரும்பிய

நரேந்திரர் குருநாதருக்காக ஒரு வழிபாட்டுத் தலம் அமைக்கும் முயற்சியினைத் தொடங்கினார்.

பாரா நகரில் இருந்த ஒரு பாழடைந்த வீடு அவரின் முயற்சியின் தொடக்க இடமாக அமைந்தது. குருநாதரின் சீடர்களில் பழைய ஆர்வமும், உற்சாகமும் கொண்டிருந்த சில இளைஞர்களைத் தேடிப் பிடித்து ஒன்று சேர்த்தார்.

அப்போது நரேந்திரர் மேற்கொண்ட அந்த முயற்சியின் தொடக்கந்தான் இன்று பிரம்மாண்டமான ஆலமரமாக பாரத்திலும் உலக நாடுகளிலும் செழித்துப் பரவியிருக்கும் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மடமாகும்.

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மடத்தை உருவாக்குவதற்கும் கட்டிக் காப்பதற்கும் நரேந்திரர் பெரும்பாடு பட வேண்டியிருந்தது. சீடர்களாக அவரைப் பின்பற்றிய இளைஞர்களின் குடும்பத்தினர் கடுமையான எதிர்ப்பைக் காட்டினர். எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் சமாளித்து ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மடத்தை நரேந்திரர் நிறுவினார். தற்காலத்தில் இராமகிருஷ்ண படம் ஆன்மீகச் சேவைகளைச் செய்வதுடன், சமூகப் பணிகளிலும், மக்களுக்கான கஷ்ட நிவாரணப்

பணிகளிலும் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் நரேந்திரர் மடத்தைத் தொடங்கிய காலத்தில் முற்றிலும் ஆன்மீகப் பணிகளையே மேற்கொண்டு சேவையாற்றியது. நரேந்திரரைப் பின்பற்றிய இளைஞர்கள் முழு மூச்சாக தங்களை ஆன்மீகச் சேவைக்கே அர்ப்பணித்துக் கொண்டு மக்களுக்குத் தொண்டாற்றினர்.

பகவான் இராமகிருஷ்ணர் தமது வாழ்க்கையின் கடைசிக் காலத்தில் தம்மைப் பின்பற்றிய சீடர்களுக்கு காவி உடைகளை வழங்கி துறவிகளுக்கான தீட்சையை அளித்திருந்தார். நரேந்திரர் தம்மைப் பின்பற்றிய சீடர்களுக்கு சாஸ்திரப்படி விரஜஹேஹம் புரிந்து முறைப்படி சந்நியாச தீட்சை பெறச் செய்து துறவு வாழ்க்கையில் புதிய தகுதியை அளித்தார். நரேந்திரர் முழுமையான சந்நியாச வாழ்க்கையை மேற்கொண்ட பிறகு தமக்கு பெற்றோர் வைத்த பெயரைக் களைந்துவிட்டு சந்நியாச தர்மப்படி ஒரு பெயரைச் Nட்டிக் கொள்ள வேண்டியது அவசியம் என உணர்ந்தார்.

நரேந்திரர் சூவிவிதி சானந்தரஞ் என்ற பெயரை ஏற்றுக் கொள்வது என்று முதலில் எண்ணினார். தம்மை எந்த வகையிலும் வெளிக் காண்பித்துக்

கொள்ளக் கூடாது என்ற நோக்கத்தில் தம்மைப் பல்வேற பெயர்களால் அழைத்துக் கொண்டார். எனினும் அமெரிக்காவுக்குப் புறப்படுவது என்று தீர்மானித்த பிறகு விவேகானந்தர் என்ற பெயரைத் தமக்காக நிரந்தரமாகச் Nட்டிக் கொண்டார்.

விவேகானந்தரின் மணிமொழிகள்

உங்களை நீங்களே நம்புங்கள் *

நம்பிக்கை, நம்பிக்கை, நம்பிக்கை, நம்மிடத்தில் நம்பிக்கை, கடவுளிடத்தில் நம்பிக்கை - இதுவே மகிமை பெறுவதன் இரகசியமாகும். உங்கள் முப்பத்து மூன்று கோடிப் புராண தெய்வங்களிடத்தும் மேலும் அவ்வப்போது உங்களிடையே அன்னிய நாட்டவர் புகுத்தியிருக்கும் இதர தெய்வங்களிடத்தும் நம்பிக்கை இருந்து, ஆனாலும் உங்களிடத்தே நம்பிக்கை இல்லாவிட்டால் உங்களுக்குக் கதிமோட்சமில்லை.

நீ எதை நினைக்கிறாயோ அதுவாகவே ஆகிறாய். நீ உன்னைப் பலவீனன் என்று நினைத்தால் பலவீனனாகவே நீ ஆகிவிடுவாய். நீ உன்னை வலிமையுடையவன் என்று நினைத்தால் வலிமை படைத்தவனாகவே ஆகிவிடுவாய்.

இல்லை என்று சொல்லாதே *
 இல்லை என்று ஒருபோதும் சொல்லாதே.
 என்னால் இயலாது என்று ஒரு நாளும்
 சொல்லாதே. ஏனெனில் நீ வரம்பில்லா வலிமை
 பெற்றவன். உன்னுடைய உண்மை இயல்போடு
 ஒப்பிடும்போது காலமும் இடமும் கூட உனக்கு
 ஒரு பொருட்டல்ல. எதையும், எல்லாவற்றையும்
 சாதிக்கக் கூடிய சர்வ வல்லமை படைத்தவன் நீ
 *

பசு மனிதனாகி விடாது *
 போராட்டங்களையும், தவறுகளையும்
 பொருட்படுத்தாதே * பசு ஒன்று பொய்
 பேசியதாக நான் எந்தக் காலத்திலும்
 கேள்விப்பட்டதில்லை. ஆனால் அது பசுவே
 தவிர ஒரு போதும் மனிதனாகி விடாது. எனவே
 இந்தத் தோல்விகளையும் இத்தகைய ஒழுக்கக்
 கேடுகளையும் ஒருபோதும் பொருட்படுத்தாதே.
 ஓராயிரம் முறை நீ உனது இலட்சியத்தைக்
 கைக்கொள். ஆயிரம் முறை நீ
 தோல்வியுற்றாலும் மீண்டும் ஒருமுறை
 கைக்கொள்ள முயற்சி செய்.
 விடாமுயற்சியே வெற்றி தரும் *
 வெற்றி பெறுவதற்கு நிறைந்த
 விடாமுயற்சியையும், பெரும் மன உறுதியையும்

நீங்கள் கொண்டிருக்க வேண்டும். விடாமுயற்சி
 பெற்றவன், சமுத்திரத்தையே குடித்து விடுவான்,
 எனது சங்கல்பத்தால் மலைகள் நொறுங்கி
 விழுந்தாக வேண்டும் என்று சொல்கிறான்.
 அத்தகைய ஆற்றலை, அத்தகைய மன
 உறுதியை நீ பெற்றிரு. கடுமையாக உழை.
 உனது குறிக்கோளை நீ அடைவாய்.
 எல்லா ஆற்றல்களுக்கும் நீயே சொந்தக்காரன் *
 மக்கள் என்ன வேண்டுமானாலும்
 சொல்லட்டுமே. நீ உனது சொந்த உறுதியான
 முடிவில் பிடிப்புடன் இரு. பிறகு நிச்சயமாக
 மற்றவை நடந்தேறி உலகம் உனது காலடியில்
 பணிந்து கிடக்கும்.
 'இவனை நம்பு அல்லது அவனை நம்பு' என்று
 மற்றவர் சொல்கிறார்கள். ஆனால் நான்
 சொல்கிறேன் முதலில் உன்னிடத்திலேயே நீ
 நம்பிக்கை வை அதுதான் வழி. உன்னிடத்தில் நீ
 நம்பிக்கை வை. எல்லா ஆற்றல்களும்
 உனக்குள்ளேயே இருக்கின்றன அதை உணர்ந்து
 நீ அந்த ஆற்றலை வெளிப்படுத்து. நான்
 எதையும் சாதிக்க வல்லவன் என்று சொல். நீ
 உறுதியுடன் விஷத்தைப்
 பொருட்படுத்தாதிருந்தால், பாம்பின் விஷம்கூடச்
 சக்தியற்றதாகிவிடும்.

உன் கனவை நிறைவேற்று *
 ஒரு கருத்தை எடுத்துக் கொள். அந்த ஒரு
 கருத்தையே உனது வாழ்க்கை மயமாக்கு.
 அதையே கனவு காண். அந்த கருத்தை ஒட்டியே
 வாழ்ந்து வா. மூளை, தசைகள், நரம்புகள், உன்
 உடலின் ஒவ்வொரு பாகத்திலும் அந்த ஒரு
 கருத்தே நிறைந்திருக்கட்டும். அந்த நிலையில்
 மற்ற எல்லாக் கருத்துக்களையும் தவிர்த்து விடு.
 வெற்றிக்கு இதுதான் வழி. நாம்
 உண்மையிலேயே பாக்கியவான்களாக
 விரும்பினால் - மற்றவர்களையும்
 பாக்கியவான்களாக்க விரும்பினால் - நம்முள்
 நாம் மேலும் ஆழ்ந்து சென்றாக வேண்டும்.

மனதை ஒருமுகப்படுத்தும் ஆற்றலை வளர் *
 ஒருமுகப்படுத்தும் ஆற்றல் வளர வளர, அதிக
 அளவில் அறிவைப் பெறலாம். ஏனென்றால்,
 இந்த வழிதான் அறிவைப் பெறுவதற்கு உரிய
 ஒரே வழி. தாழ்ந்த நிலையில் உள்ள செருப்புக்கு
 மெருகு போடுபவன், மனதை அதில் அதிகம்
 ஒருமுகப்படுத்திச் செய்தால், மேலும் சிறப்பாகச்
 செருப்புகளுக்கு மெருகு பூசுவான். மனதை
 ஒருமுகப்படுத்திச் செய்யும் சமையற்காரன்
 மேலும் சிறந்த முறையில் உணவு சமைப்பான்.

பணம் சேர்ப்பதோ, கடவுள் வழிபாடோ அல்லது வேறு எந்த ஒரு வேலையானாலும் மனதை ஒருமுகப்படுத்தும் ஆற்றல் வளர வளர, மேலும் சிறப்பாக அந்தக் காரியத்தைச் செய்து முடிக்கலாம். இந்த ஒரு குரல், ஒரே தட்டுதல், இயற்கையின் கதவுகளைத் திறந்து ஒளி வெள்ளங்களை வெளியே பாயந்தோடச் செய்கிறது.

ஆற்றலை வீணாக்காதே சிந்தனையின் தொண்ணூற்று சதவிகித ஆற்றல் சாதாரண மனிதனால் வீணாக்கப்படுகிறது. எனவே தொடர்ந்து அவன் பெரிய தவறுகளைச் செய்து கொண்டே இருக்கிறான். சரியான பயிற்சியைப் பெற்ற மனிதனோ மனமோ ஒருபோதும் தவறு செய்வதில்லை. நல்ல எண்ணங்களை கருவிகளாகக் கைக்கொள்

*

நல்ல எண்ணங்கள், தீய எண்ணங்கள் ஆகியவற்றில் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியே வலிமைமிக்க ஆற்றலைப் பெற்றிருக்கிறது. இந்த பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் அவை நிறைந்திருக்கின்றன. அவற்றின் அதிர்வுகள் தொடர்ந்து இருந்து வருவதானால், அந்த

எண்ணங்கள், செயலுக்கு வரும் வரையில் அவை கருத்து வடிவில் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, மனிதனின் கையிலுள்ள ஆற்றல், அவன் ஓர் அடி அடிக்கும் வரையிலும், அவன் அந்த ஆற்றலுக்குச் செயல் வடிவு தரும் வரையிலும் மறைந்திருக்கிறது. நாம் நல்ல, தீய எண்ணங்களின் உரிமையாளர்களாக இருக்கிறோம். நாம் நம்மைத் துய்யமைப்படுத்தி நல்ல எண்ணங்களின் கருவிகளாக்கிக் கொண்டால், அவை நம்முள் நுழைகின்றன. நல்ல ஆன்மா தீய எண்ணங்களை எளிதில் ஏற்பதில்லை.

நமது நிலைக்கு நாமே காரணம் *
 நாம் இப்போது இருக்கும் நிலைமைக்கு நாமே பொறுப்பாளிகள். நாம் எப்படி எல்லாம் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறோமோ, அப்படி நம்மை அமைத்துக் கொள்ளும் ஆற்றல் நம்மிடமே இருக்கிறது. நாம் இப்போது இருக்கும் நிலை நம்முடைய முன்வினைகளின் பலன் என்றால், எதிர்காலத்தில் நாம் எப்படி எல்லாம் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறோமோ அதை நாம் நம்முடைய தற்போதைய செயல்களால் உண்டாக்கிக் கொள்ள முடியும் என்பது வெளிப்படை. ஏனவே எப்படி நடந்து

கொள்ளவேண்டும் என்பதை நாம் தெரிந்து
கொள்ள வேண்டும்.

நமது விதியை நாமே நிர்ணயிக்கிறhம் *
மக்கள் பொதுவாக வாழ்க்கையிலுள்ள
குறைபாடுகளை எல்லாம்; தங்களுடன்
வாழ்பவர்கள் மீதோ, அல்லது தெய்வத்தின் மீதோ
சுமத்துகிறhர்கள். அல்லது புதிதாக அவர்கள்
ஏதோ பேய், பிசாசு என்று கற்பித்துக் கொண்டு,
அதைத் தலைவிதி என்று சொல்கிறhர்கள்.
விதி என்றhல் என்ன ? அது எங்கே இருக்கிறது ?
எதை விதைத்தோமோ அதைத்தான் அறுவடை
செய்கிறேhம். நமது விதியை நாமே வகுத்துக்
கொள்கிறேhம். எனவே, அதன் பொருட்டுத்
துhற்றுவதற்கும் ஒருவருமில்லை,
பாராட்டுவதற்கும் ஒருவருமில்லை.
விவேகானந்தரின் மணிமொழிகள்

நடந்து முடிந்ததைப் பற்றி வருந்தாதே *
உனது எதிர்காலத்தை நீயே உருவாக்கு.
ஏற்கனவே நடந்து முடிந்ததைக் குறித்து
வருந்தாதே. எல்லையற்ற எதிர்காலம் உன்
முன்னால் விரிந்து பரந்திருக்கிறது. உன்னுடைய
ஒவ்வொரு சொல்லும், சிந்தனையும், செயலும்,
அதற்கு ஏற்ற பலனைத் தரும் வகையில் உன்

மனதில் இடம் பெறும் என்பதை எப்போதும் நீ நினைவில் வைக்க வேண்டும். உனது தீய எண்ணங்களும், செயல்களும் புலிகளைப் போல் உன் மீது பாய்வதற்குத் தயாராக இருக்கின்றன. அதைப் போலவே உனது நல்ல எண்ணங்களும், செயல்களும், ஒரு நுஹ்யிரம் தேவதைகளின் ஆற்றலுடன் உன்னை எப்போதும் நிரந்தரமாகப் பாதுகாப்பதற்குத் தயாராக இருக்கின்றன என்னும் ஊக்கம் தரும் நம்பிக்கையும் இருக்கிறது. இதை நீ எப்போதும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

உயர்ந்த லட்சியத்தை மேற்கொள் *
 துரதிர்ஷ்டவசமாக இந்த வாழ்க்கையில்
 மக்களில் மிகப் பெரும்பாலானவர்கள்
 எந்தவிதமான ஓர் உயர்ந்த இலட்சியமும்
 இல்லாமல். இருளடைந்த இந்த வாழ்க்கையில்
 தட்டுத் தடுமாறிச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள்.
 உயர்ந்த இலட்சியம் கொண்ட மனிதன் ஒருவன்
 ஆயிரம் தவறுகள் செய்தால், இலட்சியம்
 ஒன்றும் இல்லாமல் வாழ்பவன் ஐம்பதினாயிரம்
 தவறுகளைச் செய்வான் என்று நான் உறுதியாகச்
 சொல்வேன். எனவே உயர்ந்த ஓர்
 இலட்சியத்தைக் கொண்டிருப்பது மேலானது.

துஹ்யமைப்படுத்திக் கொள் *
 நமது வாழ்க்கை சிறந்ததாகவும்,
 துஹ்யமையுடைவதாகவும் இருந்தால்
 மட்டும்தான். உலகமும் சிறப்பும், துஹ்யமையும்
 பெற்றதாக இருக்க முடியும். அது காரியம்,... நாம்
 அதை விளைவிக்கும் காரணம். எனவே நம்மை
 நாம் பரிபூரணர்களாக்கிக் கொள்வோமாக.

சண்டையிடுவதிலும், குறை சொல்வதும் வீண் *
 சண்டையிடுவதிலும், குறைசொல்லிக்
 கொண்டிருப்பதிலும் என்ன பயன் இருக்கிறது ?
 நிலைமையைச் சீர்படுத்திக் அமைக்க அவை
 நமக்கு உதவப் போவதில்லை.
 தான் செய்ய வேண்டிய கடமையாக அமையும்
 சிறிய அற்புதமான வேலைகளுக்கு
 முணுமுணுப்பவன் எல்லாவற்றுக்கும்
 முணுமுணுக்கவே செய்வான். எப்போதும்
 முணுமுணுத்தபடியே அவன் துன்பம் பொருந்திய
 வாழ்க்கை வாழ்வான். அவன் தொடுவது
 எல்லாமே தோல்வியில் முடியும். ஆனால் தன்
 கடமைகளைத் தவறாமல் ஒழுங்காகச் செய்து
 கொண்டு, தன்னால் ஆனவரை வாழ்க்கையில்
 முயன்று கொண்டிருப்பவன் கட்டாயம் ஒளியைக்
 காண்பான். மேலும் மேலும் உயர்ந்த கடமைகள்

அவனது பங்காக அவனைத் தேடித் தாமாக
வந்து சேரும்

துஹ்யமை, பொறுமை, விடாமுயற்சி வெற்றிக்கு
ஆதாரம் *

துஹ்யமை, பொறுமை, விடாமுயற்சி ஆகிய
மூன்றும் வெற்றிக்கு இன்றியமையாதவையாகும்.
அத்துடன் இவை அனைத்திற்கும் மேலாக அன்பு
இருந்தாக வேண்டும். தன்னுடைய சொந்த சுக
வசதிகளை மட்டும் கவனித்துக் கொண்டு,
சோம்பல் வாழ்க்கை வாழும் சுயநலக்காரனுக்கு
நரகத்திலுங்கூட இடம் கிடைக்காது.

உன் வினை உன்னைச் சுடும் *

பகை, பொறுமை ஆகியவற்றை நீ
வெளியிட்டால் அவை வட்டியும் முதலுமாக
மீண்டும் உன்னிடமே திரும்பி வந்து
சேர்ந்துவிடும். வேறு எந்தச் சக்தியாலும்
அவற்றைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாது ஒருமுறை
நீ அவற்றை இயங்கச் செய்துவிட்டால் அதனால்
வரும் விளைவையும் நீ ஏற்றே ஆகவேண்டும்.
இதை நீ நினைவில் வைத்துக் கொண்டால், தீய
செயல்களைச் செய்வதிலிருந்து அது உன்னைத்
தடுத்து நிறுத்தும்.

கரடு முரடான பாதை
 இந்தப் பிரபஞ்சத்திலேயே நன்மைக்கு அழைத்துச்
 செல்லும் பாதைதான் மிகவும் கரடு முரடாகவும்,
 செங்குத்தானதாகவும் இருக்கிறது. அந்தப்
 பாதையில் எத்தனை பேர் வெற்றி
 பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் வியப்புக்கு
 உரிய விஷயம். பல பேர் தோல்வி அடைந்து
 போனதில் ஆச்சரியமே இல்லை. ஆயிரம் முறை
 இடறி விழுந்தவன் மூலம்தான் நல்ல
 ஒழுக்கத்தை உறுதியாக நிலைநிறுத்த வேண்டும்.

அடக்குமுறையும் எதிர்ப்பும் வரவேற்கத்
 தக்கவையே *

ஒவ்வொரு பணியும் மூன்று நிலைகளைக்
 கடந்தாக வேண்டும். ஏளனம், எதிர்ப்பு பிறகு
 ஏற்றுக் கொள்ளப்படுதல். தனது காலத்தைவிட
 முற்போக்காகச் சிந்திக்கும் ஒவ்வொரு
 மனிதனும் நிச்சயம் தவறாகவே
 புரிந்துகொள்ளப்படுவான். எனவே எதிர்ப்பும்,
 அடக்குமுறையும் வரவேற்கத் தக்கவையே.
 ஆனால் நாம் மட்டும் உறுதியாகவும்,
 துய்யமையாகவும், கடவுளிடம் அளவு கடந்த
 நம்பிக்கை உடையவனாகவும் இருக்க வேண்டும்.

அப்படி இருந்தால் இந்த இடைஞ்சல்கள் எல்லாம் மறைந்து போய்விடும்.

சொந்தக் காலில் நிற்க உதவுவதே உண்மைக் கல்வி *

பாமரர்களாகிய பொதுமக்களை வாழ்க்கைப் போராட்டத்திற்குத் தகுதி பெற்றவர்களாக இருக்க உதவி செய்யாத கல்வி, உறுதியான நல்ல ஒழுக்கத்தையும், பிறருக்கு உதவிபுரியும் ஊக்கத்தையும், சிங்கம் போன்ற மன உறுதியையும் வெளிப்படுத்தப் பயன்படாத கல்வி, அதைக் கல்வி என்று சொல்வது பொருந்துமா ? எத்தகைய கல்வி தன்னம்பிக்கையைத் தந்து ஒருவனைத் தனது சொந்தக் கால்களில் நிற்கும்படி செய்கிறதோ, அதுதான் உண்மையான கல்வியாகும்.

கட்டளையிட விரும்பாதே கீழ்ப்படிந்து நட *
ஒவ்வொருவனும் கட்டளையிடவே விரும்புகிறான். கீழ்ப்படிவதற்கு ஒருவரும் தயாராக இல்லை. பண்டைக் காலத்தில் நிலவி வந்த வியப்பிற்குரிய பிரம்மசரிய முறை இந்த நாளில் மறைந்து போனதுதான் இதற்கு காரணம்.

முதலில் கீழ்ப்படிவதற்குக் கற்றுக்கொள். பிறகு கட்டளையிடும் பதவி உனக்குத் தானாக வந்து சேரும். எப்போதும் முதலில் வேலைக்காரனாக இருக்கக் கற்றுக்கொள். அதன் பின்பு எஜமானனாகும் தகுதி உனக்கு வந்து சேரும். பிறரை எள்ளி நகையாடுவது ஒரு நோய் * நமது தேசிய இரத்தத்தில் ஒரு பயங்கரமான நோய் ஊர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அதாவது எதை எடுத்தாலும் எள்ளி நகையாடுவது, சிரத்தை இல்லாமல் இருப்பது. இந்த நோயை ஒழித்துக் கட்டுங்கள். வலிமையுடன் சிரத்தையைப் பெற்றவர்களாக இருங்கள். மற்றவை அனைத்தும் தாமாக நிச்சயம் வந்து சேரும். தாழ்ந்தவர்களுக்குக் கல்வி அளிப்பது சிறந்த நன்மை *

தாழ்ந்த நிலையிலுள்ள நம்முடைய மக்களுக்குக் கல்வியைத் தந்து, இழந்துவிட்ட தங்களின் உயர்ந்த நிலையை அவர்கள் வளர்த்துக் கொள்ளும்படி செய்ய வேண்டும். இதுதான் நாம் இப்போது செய்ய வேண்டிய ஒரே சேவையாகும். ஊயர்ந்த கருத்துக்களை இவர்களுக்குக் கொடுங்கள். இந்த ஒரே ஒரு உதவிதான் அவர்களுக்குத் தேவைப்படுகிறது. பிறகு அதன் விளைவாக அற்ற நன்மைகள் எல்லாம் வந்து

சேரும். இரசாயனப் பொருள்களை ஒன்று
 சேர்த்து வைப்பதுதான் நமது கடமை. பின்பு
 அவை இயற்கையின் விதியையொட்டித்
 தாமாகவே படிகங்களாக மாறி விடும். இப்போது
 மலை முகமதுவிடம் செல்லா விட்டால்
 முகமதுதான் மலையிடம் செல்ல வேண்டும்.
 ஏழைப் பையன் கல்வியை நாடி வர
 முடியாவிட்டால் கல்விதான் அவனை நாடிப்
 போக வேண்டும்.

நல்லொழுக்கம் தருவதே உயர்ந்த கல்வி *
 எத்தகைய கல்வி நல்ல ஒழுக்கத்தை
 உருவாக்குமோ, மன வலிமையை வளர்க்கச்
 செய்யுமோ, விரிந்த அறிவைத் தருமோ,
 ஒருவனைத் தன்னுடைய சுய வலிமையைக்
 கொண்டு நிற்கச் செய்யுமோ அத்தகைய
 கல்விதான் நமக்குத் தேவை.

மேலைநாட்டு விஞ்ஞானத்தோடு இணைந்த
 வேதாந்தமும், பிரம்மசரியமும், வாழ்க்கையின்
 அடிப்படை இலட்சியங்களாக நமக்குத்
 தேவைப்படுகின்றன.

எல்லாவிதமான அறிவும் மனிதனுக்குள்ளேயே
 இருக்கிறது என்று வேதாந்தம் சொல்கிறது. இந்த
 அறிவு ஒரு சிறுவனிடம் கூட இருக்கிறது. இந்த

அறிவை விழித்து எழும்படி செய்வதுதான்
ஆசிரியனுடைய வேலையாகும்.

நமக்குத் தேவை அன்பும் பொறுமையும் *
அன்பு, நேர்மை, பொறுமை ஆகியவற்றைத் தவிர
வேறென்னுமே நமக்குத் தேவையில்லை.
அன்புதான் வாழ்க்கையாகும்.

எல்லாவிதமான சுயநலமும் மரணம்தான். இந்த
உண்மை இம்மை மறுமையாகிய இரண்டு
உலகங்களுக்கும் பொருந்தும். நண்மை செய்து
கொண்டிருப்பதுதான் வாழ்க்கை. மற்றவர்களுக்கு
நன்மை செய்யாமலிருப்பதுதான் மரணம்.

இப்போது நாம் பார்க்கிற மக்களில் தொண்ணூற்று
சதவீதம் இறந்து போனவர்கள். அவர்கள்
பிசாசுகள்தாம். ஏனது அருமைக் குழந்தைகளே,
அன்பு செலுத்துபவர்களைத் தவிர வேறு
யாரையும் வாழ்வதாகக் கருதக் முடியாது.
மறைந்திருக்கும் அழகையும் சிரிப்பும் *
மேலை நாடுகளிலுள்ள சமுதாய வாழ்க்கை
முறை கணீரென்று சிரிப்பதைப் போன்றதாகும்.
ஆனால் அதன் அடியில் அழகையும், புலம்பலும்
மறைந்திருக்கின்றன.

அதன் முடிவும் தேம்பியழுவதாகவே அமையப்
போகிறது. மேற்புறத்தில் மட்டுமே வேடிக்கையும்,
விளையாட்டும் அங்கு காணப்படுகின்றன.

ஆனால் உண்மையில் அளவில்லாத துயரமே அதில் நிறைந்திருக்கிறது.

மாறாக, இந்த நாட்டிலோ வெளிப்படையாக இருளம், துயரும் காணப்படுகின்றன. ஆனால் அவற்றின் அடியில் கவலையின்மையும், மகிழ்ச்சியும் மறைந்திருக்கின்றன.

கருத்து மட்டுமல்ல, , காரியமாற்றவும் வேண்டும்

*

ஒரு காரியத்தின் பயனில் கருத்தைச் செலுத்துமளவிற்கு அந்தக் காரியத்தையும் செய்யும் முறையிலும் கருத்தைச் செலுத்த வேண்டும். இது என்னுடைய வாழ்கையில் நான் கற்றுக் கொண்ட மிகப் பெரிய பாடங்களுள் ஒன்றாகும்.. இந்த ஒரு பாடத்திலிருந்து பல பெரிய பாடங்களை நான் எப்போதும் கற்றுக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். குறிக்கோளுக்குச் செலுத்தும் கவனத்தை, அதை அடைய மேற்கொள்ளும் பாதைக்கும் செலுத்த வேண்டும் என்பதில் வெற்றிக்கு உரிய எல்லா இரகசியமும் அடங்கியிருப்பதாக எனக்குத் தோன்றுகிறது. உலகுக்கு செய்யும் நன்மை நமக்கே நன்மையாக முடியும் *

நாம் மற்றவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை, பிறருக்கு உதவி புரிவதும், உலகிற்கு நன்னை செய்வதும் தான்.

நாம் ஏன் உலகிற்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் ? மேலோட்டமாக பார்த்தால் உலகிற்கு நன்மை செய்வதனால், உண்மையில் நமக்கு நாமே தான் உதவி செய்து கொள்கிறோம்.

பிச்சையல்ல.. .. அது ஓர் உதவி *

உயர்ந்த பீடத்தில் நின்று உனது கையில் ஐந்து காசுகளை எடுத்துக் கொண்டு, ஏ பிச்சைக்காரா * இதை வாங்கிக் கொள் என்று நீ சொல்லாதே, மாறாக அவனுக்கு கொடுப்பதனால் உனக்கு நீயே உதவி புரிந்துகொள்ள முடிந்ததை நினைத்து, அந்த ஏழை இருந்ததற்காக அவனிடம் நீ நன்றியுள்ளவனாக இரு. கொடுப்பவன்தான் பாக்கியசாலியே தவிர, பெறுபவன் அல்ல. இந்த உலகில் உன்னுடைய தர்ம சிந்தனையையும், இரக்க மனப்பான்மையையும் பயன்படுத்த வாய்ப்புக் கிடைத்திருப்பதற்காக நீ நன்றியுள்ளவனாக இரு. இதன் மூலம் துய்யமையும் பரிபூரணத் தன்மையும் உன்னை வந்தடையும்.

நன்மையே செய், நன்மை தானாக வந்தடையும் *

தீமையைச் செய்வதனால் நாம் நமக்கும்
 மற்றவர்களுக்கும் தீமை செய்கிறோம்.
 நன்மையைச் செய்வதனால் நாம் நமக்கும்
 மற்றவர்களுக்கும் நன்மை செய்து கொள்கிறோம்.
 கர்மயோகத்தின் விதியின்படி, ஒருவன் செய்த
 ஒரு கர்மத்தை, அது தனக்கு உரிய பலனை
 விளைவித்து முடிக்கும் வரையிலும் அழிக்க
 முடியாது. கருமம் தனக்கு உரிய பலனை
 விளைவிப்பதை இயற்கையிலுள்ள எந்தச்
 சக்தியாலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. நான்
 ஒரு தீய செயலைச் செய்தால், அதற்கு உரிய
 துன்பத்தை நான் அனுபவித்தே ஆகவேண்டும்.
 இந்த விரபஞ்சத்திலுள்ள எந்தச் சக்தியாலும்
 இதைத் தடுக்கவும் முடியாது, நிறுத்தி வைக்கவும்
 முடியாது. அதேபோல, நான் ஒரு நல்ல
 காரியத்தைச் செய்தால் அது தனக்கு உரிய நல்ல
 பலனை விளைவிப்பதைப் பிரபஞ்சத்திலுள்ள
 எந்தச் சக்தியாலும் தடுக்க முடியாது.
 நீ யார் என்பது முக்கியமல்ல,
 என்ன செய்கிறாய் என்பது முக்கியம்.
 நீ கடவுள் நம்பிக்கை உடையவனாக
 இருந்தாலும் சரி, அல்லது நாத்திகனாக
 இருந்தாலும் சரி, ஆக்ரோய வாதியாக
 இருந்தாலும் சரி, அல்லது வேதாந்தியாக

இருந்தாலும் சரி, கிறிஸ்தவனாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது இஸ்லாமியாக இருந்தாலும் சரி, உன்னுடைய சுக துக்கங்களை மறந்து நீ வேலை செய். இதுதான் நீ இப்போது கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய முதற்பாடமாகும்.

ஒவ்வொரு உயிருக்கும் கடவுளே *
கடவுள் ஒவ்வொரு ஜீவனிலும் குடி
கொண்டிருக்கிறார். இதைத் தவிர தனியாக வேறு
ஒரு கடவுள் இல்லை. - இந்த உண்மையை
எவ்வளவோ தவங்களுக்குப் பிறகு நான் புரிந்து
கொண்டிருக்கிறேன். மக்களுக்குச் சேவை
செய்பவன் உண்மையில் கடவுளுக்குச் சேவை
செய்பவனாகிறான்.

சக்தியை சிதற விடாதே *
தேவையில்லாத விஷயங்களைப் பற்றி அலட்டிக்
கொள்வதில் நமது சக்தியைச் சிதறவிடாமல்.
அமைதியுடனும், ஆண்மையுடனும்
ஆக்கபூர்வமான பணிகளில் நாம்
ஈடுபடுவோமாக. யார் ஒருவர் எதைப்
பெறுவதற்குத் தகுதி உடையவராக
இருக்கிறாரோ. அதை அவர் பெறாமல் தடுத்து
நிறுத்துவதற்கு இந்தப் பிரபஞ்சத்திலுள்ள எந்தச்
சக்தியாலும் முடியாது. இந்தக் கருத்தை நான்
மனப்பூர்வமாக நம்புகிறேன். கடந்த காலம்

மிகவும் பெருமைக்கு உரியதாக இருந்ததில்
 எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. ஆனால்
 எதிர்காலம் சிறப்பாக அமையப் போகிறது
 என்பதை நான் முழு மனதுடன் நம்புகிறேன்.
 அஞ்சாமல் முன்னேறுக *
 மோகமாகிய முதலையின் வாயில், மக்கள்
 எப்படிப் பரிதாபமாகச் சிக்கிக்
 கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பாருங்கள் *
 அந்தோ * இதயத்தைப் பிளக்கக் கூடிய
 அவர்களின் சோகக் குரலை கேளுங்கள்.
 முன்னேறிச் செல்லுங்கள்* கட்டுண்டு கிடக்கும்
 மக்களைப் பந்த பாசங்களிலிருந்து
 விடுவிப்பதற்காகவும், எளியவர்களின் துன்பச்
 சுமையைக் குறைப்பதற்காகவும், அறியாமையில்
 மூழ்கியிருக்கும் இருண்ட கிணறுகள் போன்ற
 உள்ளங்களை ஒளி பெறச் செய்வதற்காகவும், ஏ
 வீரர்களே * முன்னேறிச் செல்லுங்கள்*
 அஞ்சாதே * அஞ்சாதே * என்று வேதாந்த முரசு
 முழங்கிக் கொண்டிருப்பதைக் கேளுங்கள்.
 விக்கிரகத்தில் மட்டுமே கடவுள் இல்லை *
 துய்யமையாக இருப்பதும் மற்றவர்களுக்கு
 நன்மை செய்வதும்தான் எல்லா வழிபாடுகளின்
 சாரமாகும். ஏழைகளிடமும், பலவீனர்களிடமும்,
 நோயாளிகளிடமும் சிவபெருமானை

காண்பவனே உண்மையில் சிவபெருமாளை
வழிபடுகிறான். சுவபெருமாளை விக்கிரத்தில்
மட்டும் காண்பவனுடைய வழிபாடு ஆரம்ப
நிலையில்;தான் இருக்கிறது.

நீ கடவுளாகவே ஆக ஒரு வழி *
பெரியவர்கள் பெருந் தியாகங்களைச்
செய்கிறார்கள். அதன் விளைவாக வரும்
நன்மைகளை மனித குலம் பெற்று
அனுபவிக்கிறது. இந்த உண்மையை நீ உலக
வரலாறு முழுவதிலும் காணலாம். உனது சொந்த
முக்திக்காக எல்லாவற்றையும் நீ துறந்துவிட
விரும்பினால். அது அவ்வளவு ஒன்றும்
பாராட்டுவதற்கு உரியதில்லை. உலகத்தின்
நன்மைக்காக உன் முக்தியையும் நீ தியாகம்
செய்துவிட விரும்புகிறாயா ? அப்படி நீ செய்தால்
கடவுளாகவே நீ ஆகிவிடுவாய். இதைச் சற்றுச்
சிந்தித்துப் பார்.

எல்லா கதவுகளையும்

ஜன்னல்களையும் திறந்து விடு *

என் மகனே * உனக்கு எனது சொற்களின் பேரில்
ஏதாவது மரியாதை இருக்குமானால்
முதலாவதாக உன்னுடைய அறையின் எல்லாக்
கதவுகளையும், ஜன்னல்களையும் திறந்துவிடு.

இதுவே நான் உனக்குச் தரும் முதல்

அறிவுரையாகும். கீழ்நோக்கிச் சென்றபடியும், துன்பத்தில் மூழ்கியபடியும் ஏராளமான ஏழை மக்கள் நீ வாழும் பகுதியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நீ அவர்களை அணுகிச் சென்று உன்னுடைய ஆர்வத்தையும், உற்சாகத்தையும் செலுத்தி அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்.

நோய்வாய்ப்பட்டவர்களுக்குத் தேவையான மருந்துவகைகளை வழங்கி ஏற்பாடு செய். உன்னுடைய முழு கவனத்தையும் செலுத்தி அந்த நோயாளிகளுக்கு வேண்டிய பணிவிடைகளைச் செய். பசியால் வாடுபவனுக்கு உணவு கொடு. அறியாமையில் உள்ளவனுக்கு உன்னால் முடிந்த அளவிற்குக் கல்வியறிவைப் புகட்டு. என் மகனே * நான் உனக்குச் சொல்கிறேன். இந்த முறையில் உன்னுடைய சகோதரர்களாகிய மக்களுக்கு நீ தொண்டு செய்ய ஆரம்பிப்பாயனால், நிச்சயமாக உனக்கு அமைதியும், ஆறுதலும் கிடைக்கும்.

கட்டளையிடுமுன் கீழ்ப்படிய கற்றுக் கொள் * அந்நாளில் நிலவிய தொண்டு மனப்பான்மை, கீழ்ப்படிதல், தன்னடக்கம் ஆகிய வீரனுக்கு உரிய பண்புகள் இன்று எங்கே போய்விட்டன ? போருக்குச் செல்லும் வீரன் தன்னைத் தியாகம்

செய்து கொள்கிறhனேயன்றி, தனது நலத்தைக் கருதுவதில்லை. ஒருவன் மற்றவர்களுடைய இதயங்களின் மீதும் வாழ்க்கையின் மீதும் ஆணை செலுத்த வேண்டுமானால், முதலில் கட்டளைக்கு உட்பட்டு முன்னேறிச் சென்று தன் உயிரையும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

பணம் படைத்தவர்கள் பிணங்களே *

பணம் படைத்தவர்கள் என்று

சொல்லப்படுபவர்கள் இருக்கிறhர்களே.

அவர்களிடம் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டாம்.

வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறhர்கள் என்பதைவிட,

செத்துப் போனவர்களாகவே அவர்கள்

இருக்கிறhர்கள். பணிவும், தாழ்மையும் கொண்டு,

அதே சமயத்தில் நம்பிக்கைக்கு

உரியவர்களுமாகிய உங்களிடம் தான் நம்பிக்கை

வைத்திருக்கிறேன்.

இரக்கம் உள்ள இதயம், சிந்தனை ஆற்றல்

படைத்த மூளை, வேலை செய்யக் கூடிய கைகள்

இவையே முக்கியத் தேவை *

இரக்கம் உள்ள இதயம், சிந்தனை ஆற்றல்

படைத்த மூளை, வேலை செய்யக் கூடிய கைகள்

ஆகிய இ:ந்த மூன்றும் நமக்குத் தேவை.

வலிமை நிறைந்த ஒரு களஞ்சியமாக உன்னை

உருவாக்கிக் கொள். முதலில் உலக மக்களின் துன்பங்களைக் குறித்து நீ வருத்து.. .. வெறுப்பு உணர்ச்சியாலோ, பொறஹமையாலோ, உன்னுடைய மனம் அலைக்கழிக்கப்படாமல் இருக்கிறதா என்னு உன்னையே நீ கேட்டுக்கொள். உலகத்தின் மீது வெறுப்புணர்ச்சி, கோபம் ஆகியவை அடுக்கடுக்காகச் சுமத்தப்பட்டு வருகின்றன. அது காரணமாக நல்ல காரியங்கள் தொடர்ந்து பல காலமாக நிறைவேற்றப்படாமல் போயிருக்கின்றன. மாறஹக வலிமை உள்ளவனாக இருந்தால் நீ ஒருவனே உலகிலுள்ள அத்தனை பேருக்கும் சமமானவனாவாய்.

உன்னை அழித்துக் கொண்டாவது பிறருக்கு நன்மை செய் *

மற்றவர்களுடைய நன்மைக்காக என்னுடைய இந்த வாழ்க்கை அழிந்து போகிற அந்த நாளும் வருமா ? இந்த உலகம் வெறும் குழந்தை விளையாட்டு அல்ல. மற்றவர்களின் நன்மைக்காகத் தங்களுடைய இதயத்தில் இரத்தத்தைச் சிந்தி, பாதை அமைப்பவர்கள் தாம் பெரியோர்கள் ஆவார்கள். ஒருவர் தமது உடலைத் தந்து பாலம் ஒன்றை அமைக்கிறஹர். அந்தப் பாலத்தின் உதவியால்

பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் அந்த ஆற்றைக் கடந்து விடுகிறார்கள். இப்படி நீண்ட நெடுங்காலமாக நடந்து கொண்டே வந்திருக்கிறது. இந்த முறை அப்படியே இருக்கட்டும். அப்படியே என்றைக்கும் இருக்கட்டும்.

மதத்தை எவ்வாறு கற்றுக் கொள்வது ?

நான் மதப்பற்று உள்ளவனாக இருக்க விரும்பினேன். இந்துத் தத்துவங்களை எல்லாம் அனுபவித்து அறிந்துகொள்ள விரும்பினேன்.

ஆனால் அவ்விதம் அவற்றை என்னால் அனுபவித்து அடைய முடியாமற் போய்விட்டது.

ஆதலால், நான் எதையுமே நம்புவது கிடையாது என்று சொல்லுகிற பல மனிதர்களை நீ இந்த

உலகிலே பார்க்கலாம். படித்தவர்களில் கூட

இப்படிப்பட்டவர்கள் இருப்பதை நீ காணலாம் *

என் வாழ்நாள் முழுவதும் மதப்பற்று

உள்ளவனாக இருப்பதற்கு முயற்சி செய்தேன்.

ஆனால் அதிலே ஒன்றுமில்லை. என்று

மக்களில் பலர் உன்னிடம் சொல்வார்கள்.

ஆனால்; அதே சமயத்தில் நீ இந்த

நிகழ்ச்சியையும் காண்பாய். ஒருவர் இரசாயன

சாஸ்திரத்தில் தேர்ச்சி பெற்ற ஒரு பெரிய

விஞ்ஞானியாக இருக்கிறார். அவர் உன்னிடம்

வந்து இரசாயனத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறார்

என்று வைத்துக்கொள்வோம். நான் இரசாயன விஞ்ஞானியாகத் திகழ வேண்டும் என்று வாழ்நாள் முழுவதும் முயற்சி செய்கிறேன். ஆனால் அப்படியிருந்தும் என் முயற்சியில் நான் ஒன்றும் வெற்றி பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. எனவே இரசாயனத்தைப் பற்றிய எதையும் நான் நம்புவதில்லை என்று நீ அவரிடம் சொல்வாயானால் அவர் உன்னை திரும்பி, எப்போது நீ முயற்சி செய்தாய் ? என்று கேட்பார். நான் துங்கச் செல்லும்வோது, ஓ இரசாயனமே * நீ என்னிடம் வா என்று மீண்டும் மீண்டும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன். அது என்னிடம் வரவே இல்லை என்று நீ சொல்வாய். இரசாயன விஞ்ஞானி உன்னைப் பார்த்து சிரித்துவிட்டு, அப்பனே* இரசாயனத்தை பற்றித் தெரிந்து கொள்வதற்கு அது வழியே அல்ல. நீ இரசாயனப் பரிசோதனைச் சாலைக்கு சென்று, எல்லா வகையான அமிலங்களையும், காரங்களையும் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு ஏன் அவ்வப்போது உன் கைகள்ச் சுட்டுக் கொள்ளவில்லை ? நீ அப்படிச் செய்திருந்தால் இரசாயனத்தைப் பற்றி ஞானம் உனக்கு வந்திருக்கும். என்று சொல்லுவார். மதம் சம்பந்தமாக அப்படிப்பட்ட பெரிய முயற்சியை நீ எடுத்துக் கொள்கிறாயா ?

ஒவ்வொரு துறைக்கும் அதைக் கற்பதற்கென்று ஒரு தனி வழிமுறை இருக்கிறது. அத்தகைய முறையில்தான் மதத்தையும் கற்கவேண்டும். இந்தியா அழிந்து விடுமா ?

இந்தியா அழிந்து விடுமா . அது அப்படி அழிந்து விடுமானால் உலகிலிருந்து எல்லா ஞானமும் அழிந்து போய்விடும். நிறைந்த ஒழுக்கங்கள் எல்லாம் மறைந்தே போய்விடும். சமயத்தின் மீது நமக்குள்ள இதயபூர்வமான இனிய அனுதாப உணர்ச்சிகள் எல்லாம் அழிந்து போய்விடும். எல்லா உயர்ந்த இலட்சியங்களும் மறைந்து போய்விடும். அவை இருந்த இடத்திலே காமமும், ஆடம்பரமும், ஆண் தெய்வமாகவும், பெண் தெய்வமாகவும் குடிகொண்டு ஆட்சி செய்யும். பணமே அங்கு பூசாரியாக உட்கார்ந்து கொள்ளும். வஞ்சகம், பலாத்காரம், போட்டி ஆகியவற்றை அது தன்னுடைய பூஜக்கிரியை முறைகளாக வைத்துக் கொள்ளும். மனித ஆன்மாவையே அது பலிபீடத்தில் பலியாக்கும். ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சி என்றுமே நடக்கப் போவதில்லை.

உறக்கத்தில் இருந்து விழித்துக் கொள்ள வேண்டும் *

மற்ற நாடுகளின் முன்னேற்றத்தின் முன்பு
 இந்தியாவின் முன்னேற்றம் ஒளி மங்கிக்
 காணப்படுவதற்கான காரணத்தை நீ சொல்ல
 முடியுமா ? அவள் அறிவாற்றலில் குறைந்தவளா
 ? அல்லது திறமையில் தான் குறைந்தவளா ?
 அவளுடைய கலைஇ கணித அறிவுஇ
 தத்துவங்கள் ஆகிய இவற்றை பார். பிறகு
 அறிவாற்றலில் இந்திய அன்னை குறைந்தவள்
 என்று நீ சொல்ல முடியுமா ? அவள் தன்னுடைய
 மயக்கத்திலிருந்து தன்னை விடுவித்துக்
 கொண்டுஇ தனது நீண்ட நெடுங்கால
 உறகத்திலிருந்து விழித்தெழ வேண்டும். இந்த
 ஒன்றுதான் உலக நாடுகளின் முன்னணியில்
 தனக்கு உரிய உயர்ந்த இடத்தை அவள்
 திரும்பப் பெறுவதற்குத் தேவையாகும்.. துறவும்
 தொண்டுமே இந்தியாவின் இலட்சியங்கள். இந்த
 பாதையிலேயே மேலும் மேலும் அவளை
 ஈடுபடுத்துங்கள். மற்றவை தாமாக வந்து சேரும்.
 உங்கள் தவறுகளே காரணம் *
 அமரத்துவம் வாய்ந்த எனது அருமைக்
 குழந்தைகளே* நமது நாடு என்னும் இந்தக்
 கப்பல் நீண்ட நெடுங்காலமாகத் தனது
 நாகரீகத்தைக் ஏற்றி கொண்டு வந்திருக்கிறது.
 தனது எண்ணற்ற அரும் பெரும் செல்வங்களால்

இந்த உலகம் முழுவதையும் மேலும் மேலும் வளமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. பல ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக நமது இந்தக் கப்பல் இ வாழ்க்கை என்னும் கடலைக் கடக்க நமக்கு உதவி புரிந்து வந்திருக்கிறது. பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களை வாழ்க்கைக் கடலின் துன்பமற்ற மறுகரைக்கு அழைத்துச் சென்றபடியே இருக்கிறது. ஆனால் இ இன்று அந்தக் கப்பலில் ஓர் ஓட்டை விழுந்து பழுதடைந்து போயிருக்கிறது. இந்த நிலைக்கு உங்களுடைய தவறுகள் காரணம். அல்லது வேறு காரணங்களும் இருக்கலாம். அதைக் குறித்து நாம் அவ்வளவாகப் பொருட்படுத்த வேண்டியதில்லை. நீங்கள் அதில் அமர்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். இப்போது நீங்கள் செய்யப்போகும் காரியம் என்ன? அந்தக் கப்பலைத் திருடிக் கொண்டு, நீங்கள் ஒருவருடன் ஒருவர் சண்டை போட்டுக் கொண்டு இருக்கப் போகிறீர்கள்? அல்லது நீங்கள் அனைவரும் ஒருவருடன் ஒருவர் ஒற்றுமையாக இணைந்து. அந்தக் கப்பலைப் பழுது பார்க்க உங்கள் திறமைகள் அனைத்தையும் பயன்படுத்தப் போகிறீர்களா? நமது இதயத்தை மனமுவந்து அந்தப் பணிக்கு நாம் தருவோமாக.

அல்லது அந்தப் பணியிலே தோல்வி
 அடைந்தால், மனதில் திட்டிக் கொண்டிருக்காமல்
 வாழ்த்திக் கொண்டே அனைவரும் ஒன்றாக
 மூழ்கி இறந்து விடுவோமாக..
 நாட்டின் உயிர் வாழ்க்கை இறந்து விட்டதா ?
 நமது நாட்டின் உயிர் வாழ்க்கையை
 மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் சாம்பல் பூத்து
 இறந்துவிட்டதைப் போலக் காணப்படுகிறது.
 ஆனால் அதன் அடியில் நெருப்பைப் போன்று
 அது இன்றும் கனன்று எரிந்து கொண்டிருக்கிறது.
 நமது நாட்டின் வாழ்க்கை மதத்தில்தான்
 அமைந்திருக்கிறது. அதன் மொழியும் மதம்தான்,
 மதமே அதனுடைய கருத்துக்கள், அதனுடைய
 அரசியல் இ சமுதாயம் இ நகராட்சி மன்ற
 அமைப்புக்கள் இ பிளேக் தடுப்பு வேலைகள் இ
 பஞ்ச நிவாரணப் பணிகள் - ஆகிய இவை
 எல்லாமே மதத்தின் மூலமாகத்தான் நடத்தப்பட
 வேண்டும். அவ்விதம் இந்தப் பணிகள்
 நடத்தப்படாவிட்டால், எனது நண்பரேஇ
 உம்முடைய எல்லாக் கூச்சல்களும் இ
 புலம்பல்களும் ஒன்றுமே இல்லாமல்
 பயனற்றவையாக முடிந்து போகும்.
 செம்மறி ஆடுகளாக வாழ்வதா *

ஒவ்வொரு நாட்டிலும் மேற்கொள்ளப்படும் வழி
 முறைகள் ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருக்கின்றன.
 வலிமை படைத்த ஒரு சிலர் கட்டளை
 இடுகிறார்கள். அவற்றை எல்லாம் எஞ்சியுள்ள
 மக்கள் அனைவரும் செம்மறி ஆடுகளைப்
 போல இ முடிந்த முடிவுகளாக ஏற்றுப் பின்பற்றி
 நடப்பார்கள். அவ்வளவுதான் விஷயம்.
 உங்களுடைய பாராளுமன்றம், சட்டசபை இ
 வாக்களிப்பு முறை இ உங்கள் பெரும்பான்மை
 மக்களுடைய இரகசிய வாக்களிப்பு முறை -
 ஆகிய இவை அனைத்தையும் நான்
 பார்த்திருக்கிறேன். எனது நன்பரே இ இவை
 எல்லாம் எல்லா இடத்திலும் ஒரே
 மாதிரியாகத்தான் நடைபெறுகின்றன இப்போது
 இங்கு இருக்கிற கேள்வி இதுதான். இத்தகைய
 வலிமையைப் பெற்றவர்கள் இந்தியாவிலே யார்
 இருக்கிறார்கள்? ஆன்மீகத் துறையில் மிகப்
 பெரும் வலிமை படைத்த சமயச்
 சான்றோர்களிடையே அவர்கள் இருக்கிறார்கள்.
 அவர்கள்தாம் நமது சமுதாயத்தை முன்னின்று
 வழிநடத்துகின்றனர். தேவைப்படும்போது
 மீண்டும் அவர்களே சமூகத்தின்
 விதிமுறைகளையும் இ பழக்க வழக்கங்களையும்
 மாற்றியமைக்கிறார்கள். அவர்கள் செல்வதை

நாம் அமைதியுடன் கேட்கிறோம். அவர்களின் கட்டளைகளைப் பின்பற்றி நடக்கவும் செய்கிறோம்.

நாய்க்குட்டிகளின் குரைப்பைக் கேட்டு அஞ்ச வேண்டாம்*

ஒரு நல்ல இலட்சியத்துடன் முறையான வழியைக் கைக்கொண்டு தைரியத்துடன் வீரனாக விளங்கு. நீ மனிதனாகப் பிறந்திருக்கிறாய். நீ வாழ்ந்து மறைந்ததற்கு உன் பின்னால் ஓர் அழியாத அறிகுறி எதையாவது விட்டுச் செல். எனது அருமைக் குழந்தைகளே * முன்னேறிச் செல்லுங்கள். பரந்த இந்த உலகம் ஒளியை வேண்டுகிறது. அதை எதிர்பார்க்கிறது.. இந்தியா மட்டும் அத்தகைய ஒளியை பெற்றுருக்கிறது. ஜஹல வித்தையிலே இந்தியா விளக்கை பெற்றிருக்கவில்லை. போலித் தன்மையினாலும் அந்த விளக்கைப் பெற்றிருக்கவில்லை. ஆனால் உண்மையான மதத்தின் தலை சிறந்த சமயப் போதனையாகவும்; இ மிகவும் உயர்ந்த ஆன்மீக உண்மையாகவும் அந்த விளக்கை இந்தியா பெற்றிக்கிறது. ஆகையால்தான் பலவிதமான இன்ப துன்பங்களிலும் கடவுள் இந்தியாவைப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கிறார். இப்போது அதற்கு உரிய சரியான நேரம் வந்துவிட்டது.

எனது வீரக் குழந்தைகளேஇ நீங்கள் மகத்தான
 பணிகளைச் செய்யப் பிறந்தவர்கள் என்பதில்
 நம்பிக்கை கொள்ளுங்கள். சிறிய
 நாய்க்குட்டிகளின் குரைப்பைக் கேட்டு நீங்கள்
 அஞ்ச வேண்டியதில்லை. ஆகாயத்தின்
 இடியோசைகளைக் கேட்டும் நீங்கள் அஞ்ச
 வேண்டாம். எழுந்து நின்று வேலை செய்யுங்கள்.
 நாம் செய்த பாவத்திலிருந்து விடுபடுவோம் *
 கையில் கலப்பை பிடித்த உழவர்களின்
 குடிசைகளிலிருந்து புதிய இந்தியா எழும்பட்டும்
 * மீனவர்கள் இ சக்கிலியர்கள் இ தோட்டிகள்
 ஆகியவர்களின் குடிசைகளிலிருந்து புதிய
 இந்தியா எழுட்டும் * பலசரக்குக் கடைகள் இ
 பலகாரக் கடைகளிலிருந்து அவள் தோன்றட்டும்
 * தொழிற்சாலைகள் இ கடைவீதிகள் இ சந்தை
 ஆகியவற்றிலிருந்தெல்லாம் புதிய இந்தியா
 எழுந்து வெளிவரட்டும் *
 பாமர மக்களைப் புறக்கணித்து ஒதுக்கியது தான்
 நமது நாடு செய்த பெரும் பாவம் என்று நான்
 கருதுகிறேன். நமது வீழ்ச்சிக்கான காரணங்களில்
 இதுவும் ஒன்றாகும். இந்தியாவின் பாமர
 மக்களுக்குக் சிறந்த கல்வியையும் இ நல்ல
 உணவு வசதிகளையும் கொடுத்துஇ அவர்களை
 நன்றாகக் கவனிக்க வேண்டும். அந்தப் பாமர

மக்கள்தான் நம்முடைய கல்விக்கு வரியாகப்
 பணம் தருகிறார்கள். அவர்களே நமது
 கோயில்களையும் கட்டுகிறார்கள். ஆனால்
 அவற்றுக்குப் பதிலாக அவர்களுக்குக்
 கிடைப்பதோ வெறும் உதைகள்தான்.
 நடைமுறையில் அவர்கள் நம் அடிமைகளாகவே
 இருக்கின்றனர். இந்தியாவை முன்னேற்றமையைச்
 செய்ய விரும்பினால் இ இந்தப் பாமர
 மக்களுக்காக நாம் வேலை செய்தாக வேண்டும்.
 எண்ணம் என்பது சொல்லின் ஆற்றல் *
 பிரபஞ்சம் என்பது எண்ணம். அந்த எண்ணத்தை
 வேதங்கள் வார்த்தைகளால் வெளியிடுகின்றன.
 இந்தப் பிரபஞ்சத்தை நம்மால் ஆக்கவும் இ
 அழிக்கவும் முடியும். மந்திரங்களை
 உச்சரிக்குந்தோறும் காட்சிக்கு எட்டாதிருந்த
 எண்ணம் உருப்பெற்று புறப்பொருளாகத்
 தோற்றம் அளிக்கிறது. இப்படி கர்ம காண்டத்தில்
 இருப்பதாக ஒரு சாரார் கூறுகின்றனர். நம்மில்
 ஒவ்வொருவருக்கும் படைக்கும் ஆற்றல் உண்டு
 என்று அவர்கள் கருதுகின்றனர். மந்திரங்களை
 உச்சரிப்பதால் அவற்றுக்குத் தொடர்புள்ள
 எண்ணம் உருவாகிறது. விளைவையும்
 கண்கூடாகக் காணலாம். எண்ணம் என்பது
 செயலின் ஆற்றல். எண்ணத்தின் வெளிப்பாடே

சொல் என்று மீமாம்சகர்கள் கூறுகின்றனர்.
 அவர்கள் இந்து சமயத்தில் ஒரு பிரிவினர்.
 ஏட்டுக் கல்வியால் குழப்பமே மிஞ்சும் *
 நாம் அறிபவை அனைத்தும் கூட்டுப் பொருளே.
 பகுத்துப் பார்ப்பதன் மூலம் புலனறிவை நாம்
 அடைகிறோம். மனம் எளிமையானது,
 தனிமையானது, சுதந்திரமுள்ளது எனக் கருகிறது
 துவைத மதம். தத்துவஞானம் என்பது ஏட்டுக்
 கல்வி மூலம் கிட்டுவதல்ல. அதிக நுட்களைப்
 படிப்பதன் மூலம் மனக் குழப்பம்தான்
 அதிகமாகிறது.

ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சி இல்லாத தத்துவஞானிகள்
 மனத்தைத் தனிப்பொருள் என்கின்றனர். அதன்
 விளைவாக, மனிதன் எண்ணச் சுதந்திரத்துடன்
 வாழலாம் என்று அவர்கள் முடிவு கட்டினர். மன
 நுடலோ மனத்தை ஒரு கூட்டுப் பொருளாகக்
 கூறுகிறது. அப்படியானால் ஒவ்வொரு
 கூட்டுப்பொருளும் ஏதோ ஒரு வெளிச் சக்தியால்.
 பிணைக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். ஆகையால்
 சங்கற்பம் என்பது புறச் சக்தியோடு
 சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. பசி இல்லாதபோது
 மனிதனுக்குச் சாப்பிட விருப்பம் உண்டாகாது.
 விருப்பம் நினைவுக்கு உட்பட்டது. ஆனால் நாம்

சுதந்திரமானவர்களாக இருக்கிறோம். ஒவ்வொரு
சுதந்திரத்தை உணருகிறோம்.

உலகம் ஒரு பயிற்சிக் கூடம் *

எதிர் செயல் இன்றியே செயல் நடக்கட்டும்.

செயல்புரிவது இனியது. ஏதிர்ச்செயல் சகல
துயரத்தையும் தருவது. குழந்தை கைவிரலை
விளக்கில் வைக்கிறது. அதில் இன்பம்

இருக்கிறது. ஆனால்இ அதன் உடலில் எதிர்ச்
செயல் நிகழும்போது அது துன்பம் தருகிறது.

எதிர்ச் செயலை நம்மால் நிறுத்த முடியுமானால்
பயப்பட வேண்டியதில்லை. மூளையைக்

கட்டுப்படுத்து. பதிந்ததை அது அறியும்படி

விடாதே. சாட்சியாக இரு. எதிர்ச்செயல்

புரியாதே. இவ்வாறு இருப்பது நமக்கு

மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும். நம்மை மறந்த

நிலையில் நாம் இருக்கும்போதுதான் பெரு

மகிழ்ச்சியை நாம் அடைய முடிகிறது. கடமை

என்னும் கருத்துடனின்றி சுதந்திர விருப்பத்துடன்

செயல்புரி. கடமை என நமக்கு ஒன்றும்

இல்லை. இந்த உலகம் என்பது ஒரு பயிற்சிக்

கூடம். அதில் நாம் விளையாடுகிறோம். நமது

வாழ்வு நமக்கு நித்தியமான விடுமுறை.

எல்லாம் தெரிந்துவிட்டதாக எண்ணாதே *

